Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2238 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 13 iulie 1956

Utemiști și tineri!

Sporiți-vă eforturile pentru asigurarea succesului deplin al campaniei agricole de vară, participați în număr cît mai mare la ajutorarea gospodăriilor de stat, luptați cu avînt pentru îndeplinirea sarcinilor puse în fața voastră de Congresul al II-lea al U.T.M.!

HOTĂRÎREA

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală din R.P.R.

Școala de cultură generală constituie unul din factorii principali ai progresului cultural al poporului și prima verigă din sistemul de pregătire a cadrelor necesare construirii socialismului. Pentru a îndeplini acest rol important, în etapa actuală de dezvoltare a țării noastre, școlii de cultură generală îi revin următoarele sarcini:

— Să asigure cetățenilor din R.P.R. dreptul la învățătură prin primele 4 clase ale învățămîntului elementar general, obligatoriu și gratuit.

— Să răspundă la avîntul spre învățătură al poporului prin generalizarea învățămîntului elementar de 7 ani de asemenea obligator și gratuit precum și prin dezvoltarea învățămîntului mediu.

— Să asigure promoțiile necesare de absolvenți ai învățămîntului elementar (de 7 ani) și ai învățămîntului mediu, potrivit cerințelor de școlarizare ale școlilor profesionale de ucenici, școlilor tehnice și institutelor de învățămînt superior, în care se pregătesc muncitori calificați, cadre medii și superioare necesare construirii socialismului.

Școala de cultură generală trebuie să dea procesului instructiv-educativ un conținut determinat de sarcina sa fundamentală de a crește un tineret multilateral pregătit, înarmat cu cunoașterea legilor naturii și dezvoltării societății, cu o concepție științifică despre lume, capabil și competent să aplice în practică cunoștințele însușite în școală, educat în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

Bazele școlii noi din Republica Populară Romînă, capabilă să răspundă acestor mărețe sarcini, au fost puse prin Reforma învățămîntului din 1948, înfăptuită din inițiativa Partidului și Guvernului. Reforma învățămîntului marchează hotarul dintre școala veche burgheză și școala nouă a regimului de democrație populară.

După Reforma învățămîntului, școala de cultură generală s-a dezvoltat cu mare avînt. A crescut numărul claselor elementare (I-IV) pentru a cuprinde toți copiii de vîrstă școlară; învățămîntul în clasele V—VII a ajuns să primească anual peste 62 la sută din absolvenții primelor patru clase ale învățămîntului elementar, iar numărul elevilor din învățămîntul mediu, este de trei ori mai mare decît în anul 1938/1939. Condiții largi de dezvoltare au fost asigurate învățămîntului minorităților naționale în limba maternă, în peste 3.000 de școli și instituții preșcolare.

Prin Reforma învățămîntului, s-a dat învățămîntului de cultură generală din țara noastră o orientare nouă, realist-științifică, conformă necesităților construirii socialismului. Folosind tradițiile progresiste ale învățămîntului din țara noastră și bogata experiență a școlii sovietice, au fost elaborate planuri noi de învățămînt, programe și manuale școlare noi, metodici și îndrumări metodice, iar laboratoarele, muzeele și cabinetele școlilor au fost înzestrate cu aparatură și material didactic.

O mare atenție s-a acordat cadrelor didactice, cărora le revine principalul rol în realizarea principiilor stabilite de Reforma învățămîntului. Măsurile luate de Partid și Guvern creează cadrelor didactice din învățămîntul de cultură generală, stabilitatea în muncă și condiții tot mai bune de viață și de continuă perfecționare a măiestriei pedagogice. Hotărîrea Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne nr. 387/1956, îmbunătățește salariile și condițiile de locuit și aprovizionare ale cadrelor didactice de la școlile de cultură generală, profesionale de ucenici, tehnice și tehnice de maiștri.

In urma măsurilor luate școala de cultură generală a făcut importante progrese în anii care au trecut de la Reforma învățămîntului. S-a ridicat nivelul predării, s-a îmbogățit conținutul instructiv-educativ al procesului de învățămînt și s-a îmbunătățit pregătirea elevilor.

Necesitățile crescînde ale societății socialiste ce se construiește în țara noastră, dezvoltarea economiei, științei și tehnicii, cer ridicarea la un nivel din ce în ce mai înalt a învățămîntului de cultură generală.

Pentru aceasta este necesar să fie înlăturate lipsurile care mai există în privința predării unor obiecte din domeniul științelor despre natură și societate și a legării învățămîntului cu practica, cu munca productivă, din uzine și de pe ogoare.

Congresul al II-lea al P.M.R. arată că lipsurile din învățămîntul de cultură generală se datoresc mai multor cauze. Desele schimbări aduse de Ministerul Invățămîntului în planurile de învățămînt, au provocat nestabilitate în colectivele pedagogice și au frînat perfecționarea predării pe baza unei experiențe de durată a cadrelor didactice. Nestabilitatea planurilor de învățămînt a impus totodată dese revizuiri de programe și manuale, ceea ce a îngreunat îmbunătățirea lor.

Planurile și programele de învățămînt din ultimii ani, cu toate îmbunătățirile aduse, mențin supraîncărcarea elevilor cu un material de studiu prea vast în raport cu forțele lor și cu durata actuală de școlarizare a învățămîntului de cultură generală de numai 10 ani. In condițiile școlii din țara noastră această durată s-a dovedit insuficientă pentru desfășurarea unui învățămînt cuprinzător și de calitate.

Manualele școlare nu întrunesc toate cerințele pedagogice necesare și sînt uneori greu accesibile elevilor, contribuind astfel la supraîncărcarea acestora.

Munca unor cadre didactice nu este încă la înălțimea cerințelor fiindcă — pe de o parte — sprijinul primit din partea organelor de îndrumare și control ale Ministerului Invățămîntului și ale secțiunilor de învățămînt ale comitetelor executive ale sfaturilor populare este încă insuficient calificat, iar — pe de altă parte — nu toate cadrele didactice au calificarea cerută de funcția didactică pe care o dețin. Rețeaua școlilor de 7 ani este fărîmițată pe un număr prea mare de unități școlare mici, cu o singură serie de clase V—VII, ceea ce îngreunează utilizarea judicioasă a cadrelor didactice de specialitate și a materialului didactic.

Inzestrarea școlilor cu material didactic necesar laboratoarelor și muzeelor în care se pun bazele învățămîntului concret, legat de practică, este incompletă. Mai sînt școli de 7 ani în mediul rural, cărora comitetele executive ale sfaturilor populare nu le-au repartizat teren pentru parcele agricole experimentale.

Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la cel de al 2-lea Plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale, prevăd sarcina de a se intensifica munca pentru ridicarea nivelului învățămîntului de cultură generală, acordîndu-se o atenție deosebită științelor fizico-matematice și legării procesului de învățămînt de viață, de activitatea practică.

Pentru îndeplinirea acestei sarcini, învățămîntul de cultură generală trebuie strîns legat de activitatea construirii socialismului, de munca productivă, creatoare. Calea cea mai sigură pentru legarea învățămîntului de practică, de munca productivă, o constituie politehnizarea învățămîntului de cultură generală, principal factor pentru educația armonioasă și multilaterală a tineretului.

Politehnizarea învățămîntului trebuie îmbinată cu lărgirea orizontului cultural al elevilor și cu ridicarea nivelului lor științific teoretic.

In acest scop, se va da o dezvoltare mai mare studiului științelor despre natură, prin predarea unor cunoștințe din domeniul matematicii superioare, prin reluarea studiului botanicii și zoologiei la un nivel mai ridicat în cursul mediu și prin completarea cunoștințelor de științe naturale cu studiul geologiei. O atenție deosebită se va acorda științelor fizice și chimice care împreună cu celelalte științe despre natură stau la baza procesului de politehnizare a învățămîntului de cultură generală.

In vederea lărgirii orizontului de cultură generală al absolvenților învățămîntului mediu și pentru ridicarea nivelului lor teoretic este necesar a se introduce în planurile de învățămînt două obiecte noi din domeniul științelor sociale: elemente de marxism-leninism și elemente de economie politică.

Pentru a desfășura, fără supraîncărcarea elevilor, un învățămînt de cultură generală capabil să îndeplinească cerințele formulate mai înainte, se dovedește necesară prelungirea duratei de școlarizare la 11 ani. Tot pentru a înlătura supraîncărcarea în școlile minorităților naționale, limba romînă se va introduce ca obiect obligatoriu după ce elevii au deprins scrisul și cititul în limba maternă.

Propășirea școlii de cultură generală este posibilă numai prin munca însuflețită a cadrelor didactice, a învățătorilor și profesorilor, care trebuie pregătiți pentru a face față sarcinilor predării în condițiile politehnizării școlii de cultură generală. Pregătirea învățătorilor și a profesorilor, instruiți cu datele și rezultatele pedagogiei progresiste, capabili să ridice nivelul muncii instructiv-educative și să promoveze politehnizarea învățămîntului, este o condiție principală pentru perfecționarea școlii de cultură generală.

Pentru a asigura un cadru organizatoric stabil în vederea desfășurării acțiunilor necesare îndeplinirii sarcinii puse de Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn privind îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală din R.P.R.;

Ținînd seama de propunerile cadrelor didactice și ale părinților elevilor exprimate în consfătuirea ținută la Consiliul de Miniștri al R.P.R. la 24—26 martie a.c., cu unele cadre fruntașe din învățămîntul de cultură generală și din învățămîntul superior, în consfătuirile raionale din 8 aprilie 1956 și în consfătuirea pe țară ținută la București în zilele de 23—25 aprilie a.c. în care s-au dezbătut pe larg problemele puse de dezvoltarea și ridicarea învățămîntului de cultură generală din patria noastră;

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne

HOTĂRĂSC:

I. Durata și organizarea învățămîntului de cultură generală

1. — Invățămîntul de cultură generală din Republica Populară Romînă se desfășoară pe 11 clase și cuprinde:

a) cursul elementar (clasele I—VII);

b) cursul mediu (clasele VIII—XI)

2. — Incepînd cu clasa a X-a se pot organiza, potrivit planului anual de școlarizare și de rețea, două secții: secția reală și secția umanistică. In școlile cu o singură secție va funcționa obligatoriu secția reală.

3. — In clasele I—IV se organizează învățămîntul exclusiv de zi; în clasele V—VII și în cursul mediu (clasele VIII—XI), pe lîngă învățămîntul de zi, se poate organiza învățămîntul seral sau fără frecvență.

La învățămîntul de zi și seral se poate promova o singură clasă într-un an școlar. Cu aprobarea Ministerului Invățămîntului se pot urma 2 clase într-un an.

4. — Anul școlar, la învățămîntul de cultură generală, începe la 1 septembrie, cu excepția școlilor și secțiilor serale pentru tineretul sătesc, care își încep activitatea la 15 octombrie. La învățămîntul de zi și seral, activitatea instructiv-educativă dintr-un an școlar se desfășoară pe trimestre, cu excepția școlilor și secțiilor serale pentru tineretul sătesc la care ea se desfășoară pe semestre.

Structura anului școlar (durata trimestrelor sau semestrelor, durata orei de curs perioadele de practică, vacanțele etc.), sesiunile și obiectele de examen precum și organizarea și desfășurarea examenelor de la învățămîntul de zi, seral și fără frecvență, se stabilesc de Ministerul Invățămîntului.

II. Conținutul învățămîntului de cultură generală

5. — Invățămîntul de cultură generală are sarcina să asigure elevilor de la fiecare curs, ținînd seama de vîrsta lor, o dezvoltare multilaterală, printr-un sistem închegat și unitar de cunoștinte științifice, îmbinate cu deprinderi practice de muncă productivă, prin însușirea educației morale comuniste, a educației estetice și educației fizice.

Incepînd cu anul școlar 1956—1967 se va trece la înfăptuirea treptată a politehnizării învățămîntului în școala de cultură generală din R.P.R., principala condiție a dezvoltării multilaterale a elevilor și a întăririi legăturii învățămîntului cu practica.

6. — Invățămîntul elementar în primele patru clase, are sarcina să formeze la elevi deprinderea citirii și scrierii corecte, să le dezvolte gîndirea și vorbirea, să le asigure însușirea cunoștințelor și deprinderilor elementare de muncă și de igienă, precum și o dezvoltare fizică armonioasă.

In clasele I—IV se vor preda următoarele obiecte și activități practice: limba romînă (maternă), limba rusă, istoria patriei, geografia, matematica, elemente de științe fizico-chimice și biologice, caligrafia, desenul, cîntul, educația fizică și lucrul manual.

7. — Invățămîntul elementar în clasele V—VII are sarcina să asigure elevilor cunoașterea gramaticii limbii romîne (materne) și a celor mai valoroase creații din literatura romînă (literatura naționalității); să dea elevilor posibilitatea să se exprime, oral și scris în limba rusă și în altă limbă modernă (engleză, franceză, germană etc.), în limita vocabularului de bază și a principalelor reguli gramaticale proprii acestor limbi; să dea elevilor un sistem larg și unitar de cunoștințe din istorie și din științele despre natură, în spiritul concepției materialist-dialectice; să întărească disciplina conștientă, educația patriotică și estetică a elevilor, să lărgească sfera deprinderilor lor practice și să le dezvolte deprinderi elementare de educație fizică și sport.

Pentru aceasta, în clasele V—VII se vor preda următoarele obiecte și activități practice: limba romînă (maternă), limba rusă, și o altă limbă modernă (engleză, franceză, germană etc.), istoria universală și istoria patriei, constituția R.P.R., matematica, (aritmetica, geometria plană și în spațiu, algebra elementară), fizica, chimia, științele naturale și igiena, geografia generală și geografia patriei, desenul, muzica și cîntul, educația fizică, lucrări practice în ateliere școlare și pe parcele școlare experimentale agricole.

8. — Invățămîntul mediu desăvîrșește cultura generală a elevilor prin studiul literaturii romîne (literatura naționalității) și prin cunoașterea celor mai de seamă creații din literatura universală și îndeosebi din literatura rusă, literatura engleză sau franceză, germană etc. prin introducerea cunoștințelor necesare de marxism-leninism, psihologie, logică și economie politică, prin extinderea și aprofundarea științelor despre natură și a deprinderilor practice de muncă. In învățămîntul mediu se desăvîrșește educația fizică multilaterală a elevilor.

In vederea atingerii acestui scop, în învățămîntul mediu se vor preda următoarele obiecte și activități practice: literatura romînă (naționalității conlocuitoare), limba și literatura rusă, una din celelalte limbi și literaturi moderne (engleză, franceză, germană etc.) limba latină, istoria universală și istoria patriei, filozofia (elemente de marxism-leninism, psihologia, logica), elemente de economie politică, matematica (algebra elementară și teoria ecuațiilor cu o singură necunoscută, geometria elementară și geometria analitică, trigonometria, calcul diferențial și integral), astronomia, fizica, chimia, științele naturale, geografia fizică, geografia economică și politică și geografia patriei, desenul, muzica și istoria muzicii, educația fizică, lucrări practice în ateliere școlare și pe parcele școlare experimentale, practica în producție.

La secția reală nu se predă limba latină, iar la secția umanistică se va da o dezvoltare mai mare studiului literaturii romîne (minorității naționale), limbii și literaturii ruse, limbii latine, limbii engleze sau franceze, germane etc., elementelor de marxism-leninism.

9. — In școlile, secțiile și clasele cu limba de predare a minorităților naționale, obiectele de studiu se vor preda în limba maternă a elevilor, iar limba romînă se va preda ca obiect obligatoriu începînd cu clasa a doua.

10. — Succesiunea obiectelor pe ani și numărul de ore pentru fiecare obiect sînt stabilite prin planuri de învățămînt elaborate de Ministerul Invățămîntului și aprobate de Consiliul de Miniștri.

Predarea obiectelor se va face după programe de învățămînt întocmite de Ministerul Invățămîntului.

Pînă la deschiderea anului școlar 1956/1957, Ministerul Invățămîntului și C.C. al U.T.M. vor reglementa activitățile pionierești ale U.T.M., A.V.S.A.P., cercuri de elevi și altele, astfel ca acestea să totalizeze cel mult 3 ore pe săptămînă, iar programarea lor să fie făcută în așa fel ca elevilor să le rămînă 5 jumătăți de zile libere pe săptămînă pentru studiul individual și recreație.

11. — Manualele pentru școlile de cultură generală, metodicile și lucrările de literatură pedagogică, precum și materialele grafice necesare vor fi editate de Ministerul Invățămîntului prin Editura de Stat Didactică și Pedagogică.

Pentru elaborarea manualelor se va institui concurs. Ministerul Invățămîntului va întocmi regulamentul concursului și-l va supune spre aprobare Consiliului de Miniștri în termen de 20 zile de la apariția prezentei Hotărîri.

Pentru eventualele îmbunătățiri ale manuscriselor admise la concurs, Ministerul Invățămîntului le va putea tipări mai întîi ca manuale de probă, în cîteva mii de exemplare, pentru a fi experimentate într-un număr limitat de școli sau clase. După îmbunătățirile aduse în urma experimentării, se va trece la tipărirea lor în tirajul necesar.

12. — In vederea accentuării caracterului politehnic al învățămîntului, în școala de cultură generală se vor organiza ateliere școlare pe lîngă școlile de zi, care au clasele V-VII sau clasele V-XI.

13. — Pentru experimentarea metodelor pedagogice noi, se autoriză Ministerul Invățămîntului să înființeze școli de cultură generală experimentale.

In școlile de cultură generală experimentale Ministerul Invățămîntului poate exercita direct și conducerea administrativ-gospodărească.

III. Rețeaua școlilor de cultură generală

14. — Rețeaua școlilor de cultură generală de zi se constituie din următoarele categorii de unități școlare:

— Școala medie de 11 ani, care cuprinde clasele I-XI și reprezintă școala complectă de cultură generală.

— Școala elementară de 7 ani, care cuprinde primele 7 clase ale școlii de cultură generală.

— Școala elementară de 4 ani, care cuprinde primele 4 clase ale școlii de 7 ani.

In afară de aceste unități școlare, se mai pot organiza acolo unde nevoile învățămîntului le justifică, școli care cuprind numai clasele V-VII (gimnazii) și școli care cuprind numai clasele V-XI sau VIII-XI (licee).

15. — Școlilele elementare cu clasele I-VII și gimnaziile vor avea obligatoriu cel puțin două rînduri de clase V-VII. Derogări de la aceste dispoziții se pot face cu aprobarea Ministerului Invățămîntului.

16. — Invățămîntul de cultură generală pentru naționalitățile conlocuitoare se va face în școli cu limba de predare maternă.

In regiunile și localitățile cu populație de diferite naționalități se vor organiza școli cu secții sau clase romîne și secții sau clase în limba de predare a minorității respective.

17. — Incepînd cu anul școlar 1956/1957 clasele I-VIII vor fi mixte, formîndu-se cu elevi din ambele sexe, învățămîntul mixt urmînd să se extindă treptat în celelalte clase.

18. — Efectivele de elevi dintr-o clasă, cît și numărul posturilor de învățători în raport cu numărul elevilor, vor fi stabilite de Ministerul Invățămîntului.

IV. Dezvoltarea învățămîntului de cultură generală

19. — Invățămîntul de 7 ani din R.P.R. va fi dezvoltat în cel de-al 2-lea cincinal astfel ca pînă în anul școlar 1960/1961 să se cuprindă în clasa a V-a cca. 90 la sută din absolvenții clasei a IV-a elementare, iar în cel de-al 3-lea cincinal să se înfăptuiască învățămîntul elementar de 7 ani general și obligatoriu.

Ministerul Invățămîntului va supune spre aprobare Consiliului de Miniștri, un plan de acțiune pentru aducerea la îndeplinire a acestor prevederi.

20. — Pentru a urmări îndeplinirea sarcinilor de școlarizare la clasele I-IV și V-VII, Ministerul Invățămîntului și Comitetele Executive ale sfaturilor populare vor delimita circumscripțiile școlilor de cultură generală, începînd cu anul școlar 1956/1957.

21. — Pe lîngă școlile cu clasele I-VII și V-VII, precum și pe lîngă licee se pot organiza internate și cantine școlare acolo unde sînt condiții. Cheltuielile administrativ-gospodărești ale internatelor și cantinelor, precum și salariile personalului cu care sînt încadrate, vor fi prevăzute în bugetul sfatului popular regional sau al Ministerului Invățămîntului după apartenența școlii.

Nu pot fi înființate internate și cantine școlare cu mai puțin de 50 elevi, decît cu aprobarea Ministerului Invățămîntului.

22. — Ministerul Invățămîntului va elabora regulamentul de funcționare a internatelor școlare de pe lîngă școlile de cultură generală, în termen de 30 de zile de la apariția prezentei Hotărîri. Regulamentul va fi avizat de Ministerul Finanțelor.

23. — Pentru sprijinirea realizării planurilor de școlarizare, Ministerul Invățămîntului, împreună cu Comitetul de Stat al Planificării și Ministerul Finanțelor, vor determina anual numărul de burse pentru elevii din școlile de cultură generală — cursuri de zi.

V. Cadrele didactice

24. — Pentru pregătirea învățătorilor, începînd cu anul școlar 1956/1957 actualele școli pedagogice se transformă în institute pedagogice de învățători care vor depinde direct de Ministerul Invățămîntului.

Intreaga bază materială a actualelor școli pedagogice se trece institutelor pedagogice de învățători din momentul înființării acestora în localitățile în care funcționează școlile pedagogice.

25. — In institutele pedagogice de învățători se primesc absolvenți ai învățămîntului mediu, cu examen de maturitate, prin concurs de admitere.

Durata studiilor în institutele pedagogice de învățători este de 2 ani. La terminarea studiilor absolvenții dau examen de stat.

26. — In institutele pedagogice de învățători se predau următoarele obiecte și activități: marxism-leninism, economie politică, literatura pentru copii, psihologia copilului, pedagogia și istoria pedagogiei, metodica obiectelor de predare, agrotehnica, muzica, cîntul și muzica instrumentală, desenul și caligrafia, educația fizică și jocul, lucrul manual, practica pedagogică, practica agricolă și practica industrială.

Planurile și programele de învățămînt vor fi întocmite de Ministerul Invățămîntului.

27. — Cadrele didactice care predau la institutele pedagogice de învățători vor avea sarcinile de ore și salariile prevăzute pentru cadrele didactice de la școlile tehnice care pregătesc personalul tehnic mediu.

28. — Ministerul Invățămîntului va organiza experimental școli pedagogice cu o durată de școlarizare de 6 ani.

29. — Pentru a asigura pregătirea profesorilor capabili să predea lucrările practice în școala de cultură generală, universitățile și institutele pedagogice vor organiza ateliere, cabinete, terenuri și stațiuni experimentale pentru instruirea practică a studenților și vor organiza practica obligatorie în producție.

30. — Munca depusă de profesorii care predau fizica, chimia și științele naturale pentru organizarea de laboratoare, cabinete și muzee și pentru pregătirea sistematică a lucrărilor de laborator va fi socotită în obligația lor săptămînală de predare. Ea se va calcula potrivit art. 20 din H.C.M. Nr. 387/1956 ca și pentru profesorii de matematici.

31. — Ministerul Invățămîntului, prin institutele de perfecționare a cadrelor didactice, va întocmi, pînă la 31 august 1956, programele de perfecționare necesare pregătirii practice a profesorilor de fizică, chimie și științe naturale.

32. — Absolvenții institutelor de învățămînt superior, ai școlilor și ai institutelor pedagogice, care din motive neîntemeiate nu se prezintă la locul de muncă ce li s-a repartizat și care în primii 2 ani nu se angajează în învățămîntul de stat nu vor putea funcționa în acest învățămînt decît în urma unei reexaminări profesionale ce se va face potrivit instrucțiunilor Ministerului Invățămîntului.

Cadrelor didactice care își părăsesc din motive neîntemeiate posturile sau catedrele încredințate, li se vor aplica dispozițiile corespunzătoare din Codul Muncii. In cazul cînd, după părăsirea postului sau catedrei, nu se angajează timp de 2 ani în învățămîntul de stat, vor putea funcționa în acest învățămînt numai în urma unei reexaminări profesionale în condițiile prevăzute în aliniatul precedent.

33. — Ministerul Invățămîntului va putea acorda premii profesorilor și învățătorilor care se evidențiază prin lucrări științifice sau metodice de valoare deosebită

Acordarea premiilor se va face pe baza unui regulament elaborat de Ministerul Invățămîntului și aprobat de Consiliul de Miniștri.

VI. Dezvoltarea și întărirea bazei materiale a învățămîntului de cultură generală

34. — Se recomandă să se dea prioritate construcțiilor de școli, internate și cantine școlare, săli și terenuri de sport din autoimpunere.

35. — Pentru înzestrarea laboratoarelor și muzeelor școlare, a sălilor și terenurilor de sport cu materialele și aparatele necesare, Ministerul Invățămîntului va dezvolta Intreprinderea de Material Didactic din București și va folosi o parte din atelierele școlilor profesionale ce depind de el.

Pentru îmbogățirea și perfecționarea materialului didactic, modelele corespunzătoare de aparate vor fi alese prin concurs. Ministerul Invățămîntului va întocmi regulamentul concursului.

36. — Ministerele, celelalte instituții și organizații centrale și comitetele executive ale sfaturilor populare, precum și unitățile lor în subordine, vor transmite școlilor de cultură generală, potrivit Decretului nr. 409/1955, în vederea înzestrării atelierelor, laboratoarelor, muzeelor și terenurilor experimentale școlare, unelte, aparate și utilaje pe care le dețin.

37. — Se autoriză ministerele și comitetele executive ale sfaturilor populare și se recomandă organizațiilor economice centrale și locale, precum și întreprinderilor industriale și agricole, să ia în patronare școlile de cultură generală în vederea legării învățămîntului de producție și pentru sprijinirea materială a unităților școlare.

38. — Comitetele executive ale sfaturilor populare regionale vor face din timp amenajările necesare pentru ca actualele școli să poată fi transformate în școli mixte, potrivit articolului 17 din prezenta Hotărîre.

VII. Dispoziții finale

39. — Prevederile cuprinse în prezenta Hotărîre intră în vigoare începînd cu anul școlar 1956/1957. Noile planuri de învățămînt pe 11 ani se aplică în anul școlar 1956/1957 la clasele III, V și VIII.

Elevii din celelalte clase vor termina cursul elementar și cursul mediu după vechile planuri și programe de învățămînt.

Elevii clasei a IX-a vor face 11 clase; în anii școlari 1957/1958 și 1958/1959 vor urma cursurile pe baza noilor programe elaborate de Ministerul Invățămîntului.

★

Dezvoltarea și ridicarea pe o treaptă mai înaltă a învățămîntului de cultură generală, constituie un factor de bază în creșterea și educarea viitorilor constructori ai socialismului în patria noastră, în desăvîrșirea revoluției culturale în R.P.R.

La realizarea acestei opere este necesară mobilizarea tuturor forțelor, contribuția activă a organelor de partid și de stat, centrale și locale, a cadrelor didactice, a părinților și elevilor.

Comitetele executive ale sfaturilor populare regionale, raionale și comunale sînt obligate să treacă de îndată la aplicarea Hotărîrii, mobilizînd toate mijloacele de care dispun pentru cuprinderea tuturor copiilor de vîrstă școlară în clasele I-IV și la realizarea sarcinilor de școlarizare în clasele V-XI.

Uniunea Tineretului Muncitor, Sindicatele și celelalte organizații de masă au sarcina să desfășoare o largă muncă politică în rîndurile tineretului, părinților și cadrelor didactice, pentru a lămuri însemnătatea acestor măsuri de partid și de stat și pentru a mobiliza sprijinul activ al maselor în vederea realizării lor.

Organizațiile de partid au răspunderea politică pentru traducerea în viață a prevederilor prezentei Hotărîri. Ele au datoria să mobilizeze toate forțele printr-o intensă muncă politică și organizatorică de masă, prin îndrumarea și sprijinirea permanentă a organelor de stat și a organizațiilor de masă în scopul dezvoltării și ridicării pe o treaptă mai înaltă a învățămîntului de cultură generală din scumpa noastră patrie.

Prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn
GH. GHEORGHIU-DEJ

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne
CHIVU STOICA

Congresul U. T. M. a chemat tineretul pe șantierele naționale

Cuvinte despre noii brigadieri

Prefabricate de beton

De îndată ce treci cu trenul apa Moldovei, te atrage priveliștea unui mare șantier. Siluete mari răspîndite în jurul halelor moderne, noi ridicate, te ajută să ghicești că aici se construiește fabrica de „prefabricate" din Roman.

Parțial, noua unitate a și intrat în producție.

Acum, cînd șantierele reclamă cît mai multe prefabricate în vederea accelerării ritmului construcțiilor, lucrările fabricii de „prefabricate" din Roman au fost încredințate tineretului.

Primii brigadieri au și început munca pe șantier.

Din Bălăușești a venit întîi pe șantier doar Vasile Prisăcaru. Se simțea însă singur. De aceea în prima duminică a plecat acasă și s-a întors cu încă patru tineri.

Vasile Moisei a fost secretarul organizației U.T.M. din întovărășirea agricolă „Butnărești". Atunci cînd instructoarea raională i-a vorbit despre șantier el a cerut să devină constructor.

Același lucru l-a făcut și Dumitru Botezatu, secretarul organizației U.T.M. din comună.

Sînt mulți tineri vrednici în sat, și va avea cine să le continuie munca.

Șantierul își are greutățile lui. Unii — veniți după lapte și miere — au dat bir cu fugiții din prima zi. Nicolae Adăscăliței a tras o învățătură zdravănă.

Cineva i-a șoptit:

O să munciți degeaba; nu vă dă un ban!

A doua zi Adăscăliței nu mai era pe șantier.

— Să-ți fie rușine că ne-ai făcut de rîs — i-au spus Botezatu și Moisei cînd au dat cu ochii de el peste o vreme.

— Dar ce, să lucrez de pomană?

— Cum de pomană? Dar noi primim bani pentru munca noastră. Cine te-a mințit?

Ce-au mai discutat ei nu știu, dar a doua zi Adăscăliței era din nou pe șantier.

— Așa pățești cînd te iei după zvonuri, le-a spus el tinerilor.

Printre brigadieri a început de-acum întrecerea. Zilnic pe grafic se înregistrează noi și noi succese. Iar cînd orele de lucru se sfîrșesc, pe terenul de sport se aliniază două echipe de fotbal.

Cei mai mulți dintre jucători au făcut parte din echipe sătești. Alții învață abia acum. Cînd arbitrul fluieră sfîrșitul meciului, încă sosesc amatori care întreabă:

— Rezultatul?

Prisăcaru Vasile le răspunde glumeț:

— X!

Seara în dormitor, pînă tîrziu, brigadierii joacă șah, discută și povestesc, leagă prietenii.

C. ANDREESCU
Corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bacău

Soții Străuț din nou constructori

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). — Utemista Florica Străuț este bine cunoscută membrilor biroului raional U.T.M. Slatina.

„Pisălogul" — au botezat-o ei, fără răutate, și iată de ce. Din două în două zile Florica parcurgea distanța de 12 km. ce desparte satul ei de Slatina și intra de atîtea ori în biroul primului secretar, tov. Drăguț, și-i punea aceeași întrebare:

— Nici acum nu vi s-a comunicat, tovarășe Drăguț, ziua cînd putem pleca pe șantier?

Așa s-au petrecut lucrurile și într-una din zilele trecute. Primul secretar nu i-a mai dat însă răspunsul obișnuit, ci i-a pus el o întrebare:

— Și cu cine vrei să pleci pe șantier?

— Cu soțul meu — a răspuns ea. Sîntem hotărîți să plecăm cît mai repede. De asemenea cu noi să mai meargă și Ioana Iancu, Mitică Turmacu, Gheorghe Amza, Dumitru Iancu și alți tineri.

— Foarte bine — i-a răspuns primul secretar. Dacă-i așa, n-aveți nevoie de prea mult timp pentru pregătire. Pe șantier...

— Știu, tovarășe Drăguț — i-a luat ea vorba. Eu cunosc bine viața de pe șantier. Pe soțul meu l-am cunoscut pe șantierul tineretului de la Hunedoara și tot acolo ne-am căsătorit. In ziua nunții noastre au mai fost șase nunți ale tinerilor...

...In sat, Florica a ajuns mai repede ca de obicei. Soțul ei, utemistul Viorel Străuț își făcuse valizele.

— Acum sîntem gata de plecare — i-a spus. Ce facem însă cu Alexandru Constantin și Pavel Marin, care încă n-au împlinit 17 ani și vor să meargă și ei?

— De acest lucru se va interesa comitetul raional — i-a răspuns Florica. Membrii biroului raional spun că o să vină ei să-i convingă să mai aștepte pînă împlinesc 17 ani. Dar de... speranțele sînt slabe.

Tinerii din satul lor nu sînt însă singurii din raion care vor pleca pe șantierul uzinei de sodă de la Govora, declarat șantier național al tineretului. Zilnic, din comune sosesc la comitetul raional U.T.M. vești care anunță creșterea numărului tinerilor care vor să plece pe șantier. Tovarășul Ion Ungureanu, secretarul comitetului U.T.M. din comuna Dranovățu, anunță că 11 tineri în frunte cu el sînt gata să plece pe șantier.

Din comuna Milcov vor pleca tinerii Vasile Mitică, Tudor Petru, Nicolae Dobre și alții.

Gălățenii țin la orașul lor

GALAȚI (de la corespondentul nostru).

Apelul Comitetului Central al U.T.M. adresat tineretului în vederea participării la lucrările care se desfășoară pe șantierele naționale și regionale a trezit un mare entuziasm printre tinerii de la uzinele „Cristea Nicolae" din orașul Galați. In întîmpinarea celui de al II-lea Congres al U.T.M., utemiștii din această organizație au hotărît să lanseze o chemare către toate organizațiile de bază U.T.M. din orașul Galați pentru efectuarea de ore de muncă voluntară pe șantierul național de reconstrucție al orașului.

Utemiștii și tinerii de la uzina „Cristea Nicolae" s-au angajat să execute cel puțin 5 ore de muncă voluntară lunar de fiecare tînăr.

Pentru a întări cele exprimate în chemare, numai după cîteva zile, numeroși tineri din uzină au petrecut o după amiază pe șantier. Alături de brigadieri ei au lucrat la săpăturile de fundații și transportarea molozului.

Ion Rață, Agafon Nichitof, Dumitru Giușcă, Emil Vasiliu și alții, fruntași în producție, au dovedit aceeași rîvnă și în acțiunile de muncă voluntară.



Dacă veți avea vreodată drum prin Cisnădie, treceți atunci negreșit pe la fabrica „Victoria". Veți avea ocazia să admirați frumoasele covoare persane pe care le produce întreprinderea din Cisnădie.

Foto R. COSTIN

Probleme economice în discuția utemiștilor de la G. A. S. Moțățeі

Una din sarcinile importante căreia organizația U.T.M. din gospodăria agricolă de stat din Moțățeі, raionul Calafat, i-a acordat atenție, este mobilizarea tinerilor în efectuarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole, pentru creșterea producției agricole, pentru scăderea prețului de cost al produselor. Sub îndrumarea organizației de partid, organizația U.T.M. și-a îndreptat atenția îndeosebi spre sectorul mecanic unde lucrează mai mulți tineri, dar n-a neglijat nici activitatea tinerilor din sectoarele vegetal și zootehnic.

La începutul campaniei de primăvară, organizația U.T.M. a ținut o adunare generală. Scopul adunării a fost discutarea de către utemiști a felului în care pot contribui ei la reducerea prețului de cost și la creșterea rentabilității în gospodărie. In adunare a fost prezentat de către secretarul organizației U.T.M., Iancu Marin, un referat despre prețul de cost și căile reducerii lui după care numeroși utemiști au arătat ce pot face ei concret pentru aceasta.

Au început însămînțările de primăvară, iar tinerii au ieșit la cîmp, acolo unde aveau posibilitatea să-și îndeplinească angajamentele. Firește că îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan este un lucru principal în obținerea unor recolte bogate, mai ieftine. Iată de ce tinerii mecanizatori ca Ștefan Geafir, Ion Coman, Ion Cuna și Aurel Babeș și-au depășit cu mult numărul de hantri planificați și au făcut lucrări de bună calitate.

Pe întreg sectorul mecanic, pe trimestrele I și II s-a depășit planul cu 24% și s-au făcut economii în valoare de 1.204 lei.

Brigada condusă de către L. Müler a depășit planul cu 51% fără ca — față de volumul sporit de lucrări pe care l-a făcut — să crească și cheltuielile de întreținere. Aceasta, pentru că tinerii tractoriști și-au îngrijit bine mașinile. Este evident că membrii acestei brigăzi au contribuit în mod concret nu numai la sporirea producției agricole, dar și la scăderea prețului de cost.

Iată însă și un exemplu care arată felul greșit în care au înțeles să participe la scăderea prețului de cost, membrii brigăzii conduse de Stan Pădureanu. Tinerii tractoriști din această brigadă au alergat după cucerirea unor victorii ușoare.

Ei au făcut lucrări de proastă calitate pe o suprafață de 90 hectare. Lucrările au trebuit să fie făcute din nou. Din această cauză s-a consumat combustibil în plus, motoarele au suferit un uzaj mai mare, iar perioada optimă de executare a lucrărilor în bune condițiuni agrotehnice n-a mai putut fi respectată. Din această pricină, prețul de cost pe hantru la lucrările făcute în acea perioadă a crescut cu 20 lei.

Tinerii au obținut o serie de realizări și în sectorul vegetal și zootehnic.

Nu de mult, utemiștii din gospodăria de stat Moțățeі s-au adunat din nou în adunare generală și au analizat atît factorii ce au contribuit la obținerea unor succese, cît și cauzele lipsurilor. Adunarea generală a constatat că față de sprijinul primit din partea organizației de partid, a conducerii gospodăriei, a inginerilor și tehnicienilor, utemiștii pot obține realizări mai mari în sporirea contribuției lor la reducerea prețului de cost, la creșterea rentabilității gospodăriei. Avînd această convingere, utemiștii s-au avîntat în campania de recoltări — pentru care au terminat pregătirile înainte de termen în cinstea Congresului U.T.M. — sub lozinca „Nici un spic rămas pe cîmp, nici un gram de combustibil irosit".

Corespondent
ANTON GURGU

Secerători-legători care nu leagă

5 iulie. Un șir lung de secerători-legători a părăsit stațiunea îndreptîndu-se spre gospodăriile colective ca să înceapă secerișul. In sfîrșit, după ce și ultima secerătoare a ieșit pe poarta stațiunii, tovarășii din conducere și-au frecat mîinile, mulțumiți că au făcut treabă bună. Apoi s-au grăbit să raporteze raionului că ei, din stațiunea de mașini și tractoare Ciulnița și-au făcut datoria, trimițînd toate secerătorile-legători la seceriș, în bună stare de funcționare.

Dar socoteala celor de la S.M.T. nu s-a potrivit cu cea a colectiviștilor din comuna Dragalina. Ei s-au bucurat din toată inima văzînd că mecanizatorii au venit să înceapă secerișul. Bucuria lor a durat însă numai pînă ce acestea au intrat în tarlaua cu grîu. Și atunci, să vezi minune: secerătorile deși erau legători, nu legau, le lipseau unele piese, care se pot confecționa în cîteva minute, dar fără care secerătoarele-legătoare nu pot lega normal. Și să vedeți rezultatele reparațiilor de mîntuială. In 5 zile, cele 10 secerători-legători au secerat numai 40 de hectare de grîu în loc de 60 hectare cît aveau planificate.

Fără îndoială că se putea face mai mult, deoarece aici lucrează brigada cea mai bună din stațiune, care a realizat în campania de primăvară două planuri.

In ziua de 10 iulie, din cele 10 secerători-legători au lucrat numai trei tot din cauza defecțiunilor.

Tînărul Nicolae Barac, inginerul mecanic al S.M.T.-ului, s-a dus la brigadă să vadă care este situația. A făcut constatări și s-a înapoiat liniștit la S.M.T. Și situația secerătorilor-legători continuă să fie aceeași. Șeful brigăzii este mereu pe drumuri între S.M.T. și gospodăria colectivă ca să aducă cîte o piesă sau o sculă necesare pentru repararea secerătorilor-legători.

Credem că conducerea S.M.T.-ului Ciulnița poate interveni mai rapid și mai eficient pentru lichidarea acestei situații.

Ne scriu corespondenții

★ ★

Hărnicia tinerelor crescătoare

In sectorul avicol de la subsecția Mogoșești a gospodăriei agricole de stat din Hălăucești, raionul Pașcani, lucrează două brigăzi de fete.

Datorită bunei îngrijiri ele au redus cu mult mortalitatea puilor față de cele 30 de procente admise. Astfel, brigada a II-a, condusă de utemista Aglaia Timișteanu, respectînd regulile zootehnice (ca: spoirea cu var a puiernițelor, curățenia permanentă, etc., precum și echilibrarea rațiilor de alimente), a reușit să reducă mortalitatea la 13 procente. Îngrijitoarele Catinca Pavel și Adela Barbet din această brigadă s-au evidențiat în mod deosebit. De asemenea și brigada I-a, condusă de utemista Elena Grădinescu, hrănind puii în mod științific (cu untură de pește, tocătură verde și drojdie de bere), a făcut ca mortalitatea să scadă la 14 procente.

De îndrumarea tinerelor îngrijitoare în ce privește folosirea metodelor științifice de creștere a puilor s-a ocupat, cu multă atenție, tovarășul inginer Ionel Ciopraga.

Corespondent
AUREL TOLESCU

★ ★

Ajută la construirea cooperativei

Se găsesc toate cele de trebuință la cooperativa din comuna Cervicești (raionul Botoșani). Așa că, din partea aceasta, țăranii muncitori n-au de ce să se plîngă. Numai sediul cooperativei e cam necorespunzător. Și au hotărît ei să-i ridice un nou sediu.

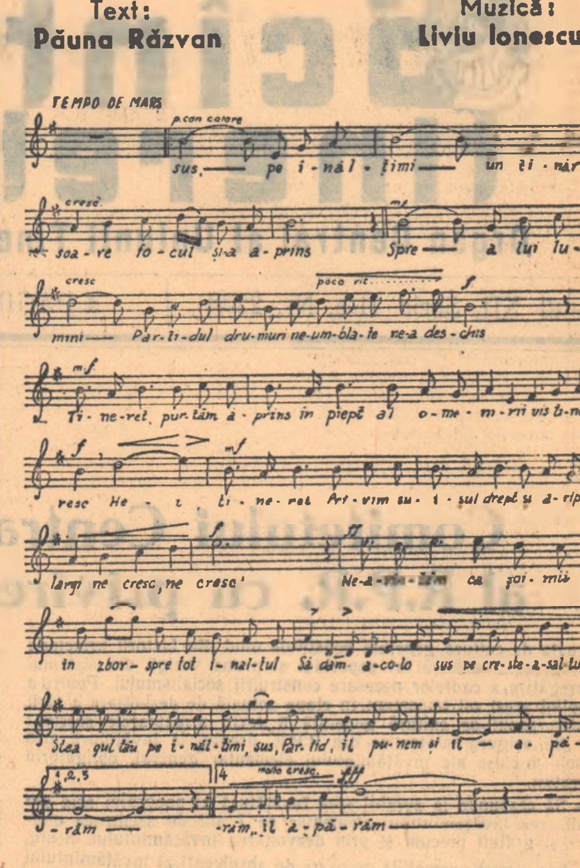
Vestea aceasta s-a răspîndit repede printre locuitorii satului, care au primit-o cu bucurie. De aceea, nu puțini sînt cei care vin zi de zi să dea o mînă de ajutor. Printre ei se află nenumărați utemiști și tineri. Ioan Cuciureanu, Vasile Constantin, Haralamb Apetrei, Asavei Ioan, Ioan Cociuc și alții.

Temelia s-a turnat de mult. Acum, zidurile cresc văzînd cu ochii. Și aceasta pentru că zi de zi crește numărul acelora care vin să ajute la construirea localului cooperativei, bun al întregului sat.

Corespondent
ANTONETA PUGHINA

SUS PE ÎNĂLȚIMI

Text: Păuna Răzvan
Muzică: Liviu Ionescu



I

Sus pe înălțimi
Un tînăr soare focul și-a aprins,
Spre a lui lumini
Partidul drumuri neumblate ne-a deschis.

II

Noi iubim nespus
Lumina caldă-a zilelor de-acum.
Și nu-s forțe, nu-s
Să ne-oprească de pe luminosul drum.

III

Nu, nu vrem măcel,
Ci fericirea s-o trăim din plin
Vrem un porumbel
Să ducă-n lumea-ntreagă creanga de măslin.

IV

Iar dacă din drum,
Dușmanii să ne-oprească-or încerca,
Cîntecul de-acum
In cîntec neînfrînt de luptă-l vom schimba.

REFREN:

Tineret,
Purtăm aprins în piept al omenirii vis tineresc
Hei, tineret,
Privim suișul drept și aripi largi ne cresc, ne cresc.
Ne-avîntăm ca șoimii în zbor spre tot înaltul,
Să dăm acolo sus, pe creste-asaltul.
Steagul tău pe înălțimi, sus, Partid, îl punem
Și îl apărăm.

Meteorologul de serviciu ne anunță:

Timpul probabil:

Azi, vineri 13 iulie, în București: vreme umedă și instabilă, cu cerul variabil, mai mult noros. Ploi intermitente sub formă de averse. Temperatura în scădere. Noaptea va coborî între 10—12 grade, iar ziua va atinge 23—25 grade. Vînt potrivit, temporar pînă la tare, din sectorul nordic.

Pentru următoarele trei zile în București: la început vreme schimbătoare cu averse de ploaie însoțite de descărcări electrice. Apoi, timp relativ frumos și în încălzire. Vînt potrivit. Temperatura staționară mai întîi, apoi în creștere.

Pentru următoarele trei zile în țară: vremea în general răcoroasă și cu ploi sub formă de averse însoțite de descărcări electrice cu deosebire la începutul intervalului. Cerul va fi schimbător, mai mult noros după amiază. Vînt moderat din sectorul nordic. Temperatura staționară mai întîi, apoi în creștere. Minimile vor oscila între 7—18 grade, iar maximele între 18—28 grade.

Dragoste oarbă

Ați urmărit vreodată truda unei furnici? Se înhamă preocupată la cîte o povară de cîteva zeci de ori mai grea decît trupul ei minuscul, se poticnește, se dă peste cap și pornește iară, fără să renunțe. Nu știu de ce, imaginea Marinei mi se asociază întotdeauna cu a furnicii.

Marina nu mai e tînără. Buletinul de identitate îți dezvăluie, indiscret, 43 de ani. Marina nu cochetează și nu-i ascunde, dar nimănui vîrsta aceasta nu i se pare posibilă: e subțire ca o nuia, agilă, iar părul lung și minunat ondulat — singura ei podoabă nealterată — îi cade încă bogat pe umeri. Pielea obrajilor, în schimb, are transparența figurinelor de ceară prin care răzbat colțuros oasele. Printr-o rochie subțire, coastele se pot număra, fără nici o exagerare, repede și precis.

Cum trăiește Marina? E ciudat, dar aproape nimeni și nici chiar ea nu-și pune o asemenea întrebare. Tresare dimineața, odată cu zorile, și nu stă nici o clipă în plus să controleze dacă oasele amorțite de oboseală s-au mai odihnit. Sare drept în mijlocul camerei și se îmbracă cu un fel de grabă ciudată. Pe urmă, trece tiptil în bucătărie, spală vasele, face curățenie, își găsește treburi. Tot tiptil trece, cu o plasă în mînă, prin camera din față și pleacă să cumpere de mîncare. Abia pe la nouă, cînd s-a întors de mult și cratițele au și început să fiarbă pe focul iute al aragazului, iar mîinile nu mai pridideșc cu fel de fel de treburi imposibil de catalogat, o voce poruncitoare și nemulțumită o anunță din camera din fund:

— Mamă, mi-e foame!

De ce vocea nu spune mai întîi un cald bună dimineața, de ce e imperativă și nemulțumită? Marina nu caută răspuns la această întrebare. De acum înainte truda are rost, furnica are pentru cine să se încovoaie sub greutatea poverii.

Marina a avut grijă ca laptele să fie fiert. I-a pregătit ouă la pahar, așa cum îi plac lui. Il cheamă: vino să mănînci.

— Adu-mi aici.

Marinei nu-i plac discuțiile. Frumos pregătite pe o tăviță, cești și pahare i se înfățișează fiului. Apoi, vrea să-și continue treaba.

— Stai aici. Dacă pleci, înseamnă că nu mă iubești.

Cîteodată, cu o glumă și un zîmbet care-și cere parcă iertare, Marina pleacă totuși. Peste 10 minute vocea o cheamă iar:

— Mamă!!!

Poate că mîinile-i sînt ocupate și nu poate veni în acea clipă, dar micul tiran nu așteaptă și mama trebuie să lase totul și să i se înfățișeze.

— Ia-le de-aici!

Peste cinci minute, altă chemare:

— Vreau ciorapi curați, vreau maiou, vreau cămașă...

Marina i le dă, dar Radu nu se îmbracă încă. Pînă către ora 12 se învîrtește în pijama de colo pînă colo; ba cu oglinda în balcon, să prindă o rază de soare cu care să necăjească un vecin, ba să vadă ce fac peștii cărora le-a improvizat un acvariu în ligheanul din baie, ba să arunce cu praștia pietricele în stradă, să citească vreun roman de aventuri sau să confecționeze dintr-o față de masă și cîteva sfori o parașută. In ultimele trei sferturi de ceas înainte de a pleca la școală, smîngălește în goană temele în cîte un caiet.

Marina pleacă cu vreo oră înaintea lui la servici. Nu-i alarmată că Radu n-a învățat, crede ce-i spune el — că n-are nici un fel de lecții. Nu știe că, de multe ori, jucîndu-se întîrzie, că nici n-are timp să mănînce cele pregătite. In sfîrșit, a plecat și el. Pe urma lui patul rămîne nefăcut, pe masă se întinde o pată de cerneală, pe jos stau caiete, nasturi pentru fotbal de masă și jucării. Noaptea, Marina le va aduna, le va pune pe fiecare la locul ei, va spăla și va șterge totul.

Seara, după cursuri, Radu se repede pînă acasă. Trîntește servieta pe pat, își ia ceva de mîncare lăsînd cratițele și oalele descoperite și pleacă la antrenamente. Preocuparea lui de bază e înotul, dar iubește și fotbalul. Și, la drept vorbind, nici un sport nu-l lasă indiferent. E înalt, puternic, bronzat, minunat clădit și proporționat. Dar — ciudat, nu? — se teme de furtună încît s-ar ascunde și sub pat; îi e urît singur acasă și dacă un gîndac rătăcit își face apariția în apartament țipă de se-aude pînă la colțul străzii.

Seara, se întoarce tîrziu, dar Marina n-a venit încă. Ore întregi stă în picioare și vinde mărunțișuri într-o prăvălioară; gestionarul profită de bunăvoința ei și lucrează mai puțin, dar ea nu-i omul care să-și revendice drepturile. Radu îi telefonează:

— Vino imediat acasă. Mi-e foame.

O știe obosită, clătinîndu-se pe picioare la celălalt capăt al firului, dar nu-și supraveghează tonul și cuvintele.

Noaptea tîrziu vine și Marina. Radu nu se culcă pînă atunci. Citește, se joacă. Pe la 12 noaptea ajung să se culce — ea jumătate amețită de forfota clienților, jumătate cu gîndul la treburile gospodărești de a doua zi, el ostenit de antrenament, de hîrjoană, de ocupațiile băieților de 14 ani.

Așa trec zilele Marinei și ale fiului ei, Radu. Familia, prietenii s-au obișnuit și nu mai observă nimic nefiresc; sînt doar ani întregi de cînd lucrurile au pornit pe drumul acesta și înrăutățirile vin treptat, imperceptibil. Totuși, fie-mi îngăduit să întreb: de ce, în numele cărui ideal, viața acestei femei a pierdut încetul cu încetul toate razele care-i dădeau lumină, bucurie, de ce s-a transformat într-o viață de sclav, de mașină care robotește din zori pînă în noapte, concentrîndu-și toate eforturile către unicul scop de a nu cădea înainte de a termina totul?

★

Marina a avut o copilărie cumplit de cenușie și de amară. Părinții i-au murit lăsîndu-i o amintire atît de învăluită în negură încît i se pare vis. Au crescut-o rude de felul celor care se pricep să facă în așa fel încît să simți, dureroasă, în gîtlej, fiecare îmbucătură înghițită. N-a devenit rea și egoistă numai datorită unei minunate taine a firii ei, dar tristețea i-a umbrit ochii uimitor de adînci.

Fericirea a erupt violent în viața ei, orbind-o ca lumina neașteptată a magneziului: după ce ani întregi privirile îi rătăciseră indiferente de la un om la altul, dragostea ei s-a dăruit întreagă, curată, pasionată, unui bărbat frumos, inteligent și simpatic. S-au căsătorit, dar cu cîteva luni înainte de a se naște copilul mult așteptat și dorit, Marina și-a dat seama că lumina fusese înșelătoare. A rămas singură în spital, bolnavă și slăbită: a vrut să moară, dar a privit mogîldeața cu chip de păpușă pe care o ținea în brațe și, în clipa aceea, viața ei a pornit pe alt drum. In trupul subțire și mărunt, în mîinile mici și mai ales în sufletul ei atît de încercat, Marina a fost în stare să descopere forțe uriașe.

Copilul a crescut ca centru declarat și recunoscut al vieții ei. Era într-adevăr minunat de frumos și de deștept și Marina se bucura de frumusețea lui, de fiecare cuvînt și gest nou. Îi era greu să trăiască o clipă fără el și i s-ar fi făcut covor la picioare numai să-l vadă fericit. Nu mînca mai nimic și-l hrănea cu bunătăți, nu-și cumpăra niciodată o haină nouă numai pentru ca Radu să nu ducă lipsă de nimic, să aibă haine și jucării frumoase. Ținta ei era ca el să nu trăiască copilăria ei amară. La început, copilul protesta cu curățenia copilăriei, o ruga să nu se lipsească de toate bunătățile pe care Marina — numai ea știa cum — i le punea dinainte. Dar anii l-au obișnuit să creadă că de fapt așa trebuie să fie și băiatul a încetat să protesteze. Cu siguranța că i se cuvin, a dorit și stilouri, și creioane mecanice, și echipament sportiv, și minge de fotbal. Cu aceeași siguranță joacă la Pronosport în fiecare săptămînă, cere bilete de meci, spectacole, sau circ. Salariul Marinei e mic și adesea i se întîmplă ca viața să-l pună probleme grele, iar Radu e mare și ar putea să-și dea seama de aceasta. Dar nu-l poți acuza pe el: dorințele îi sînt firești și dacă nu știe să și le stăpînească, dacă a devenit egoist și ușuratic, aceasta se datorește și sacrificiilor mari și mici, făcute zi de zi, timp de 14 ani, de Marina. Fiecare dintre noi își amintește cu o strîngere de inimă că și-a surprins nu o dată mama, renunțînd pentru el, cu zîmbetul pe buze, la o bucurie. Sacrificiul mamei este sfînt, dar el nu trebuie să fie orb. Dacă Marina n-ar fi devenit, din proprie convingere, sclava fiului ei, el ar fi învățat s-o ridice pe treapta cea mai înaltă a respectului și a dragostei și caracterul lui s-ar fi înnobilat cu o trăsătură frumoasă.

Același lucru l-a făcut să fie comod, chiar leneș. De cînd se știe, pe Marina o ține minte muncind. Cînd a fost mic, nu l-a luat niciodată de la joacă; cînd a început să meargă la școală, timpul i-a fost lăsat pentru învățătură. Nimeni nu i-a cerut vreodată să-și strîngă patul, să-și facă ordine în odaie, să ajute la o treabă. Din cauza aceasta, el nu-i în stare să-și organizeze treburile și nu știe să prețuiască munca altora. Chiar o idee bună, dorința care i se naște cîte odată de a realiza ceva, se pierde totdeauna, după cîțiva pași, pe drum. Orice chemare la ordine, orice mustrare mai aspră din partea altora o mîhnește însă adînc pe Marina; te privește cu ochii în lacrimi, și te acuză, cu convingere de neclintit, de neînțelegere pentru copii, de lipsă de dragoste pentru Radu. Așa, încetul cu încetul, nimeni n-a mai îndrăznit să se amestece. Și el a învățat să profite cu nerușinare de asta. Știindu-și mama prea slabă ca să-l pedepsească, sau măcar să-l certe, avînd mîhnirea ei pe care să se rezeme, răspundea obraznic, înjura, sfida, mințea. La orice sfat, la orice indicație, principala replică i-a devenit „Nu vreau". Radu și mama lui erau mulțumiți unul de altul: ea îi făcea toate poftele, iar el îi îndeplinea unica cerință: să învețe.

După primii ani de școală, ambițiile lui Radu au părăsit însă domeniul învățăturii, strămutîndu-se către sport și joacă. A fost prima mare amărăciune pe care i-a pricinuit-o Marinei, mai dureroasă decît duritatea, obrăznicia, aroganța pe care o manifesta în ultimul timp, prima dată cînd și-a dat seama că, în educația pe care i-o dăduse, era un mare gol. A încercat să intervină, dar era prea tîrziu. A vrut să-i impună un program, să-l oprească să mai piardă timpul cu ceasurile, cu zilele, hoinărind pe străzi cu băieții sau ocupîndu-se de fleacuri, dar „nu vreau" fusese de prea multe ori admis ca acum, brusc, să nu se mai audă. După puțin timp, Marina a fost iar nevoită să alerge, să se zbuciume și să-l transfere, în mijlocul anului, la altă școală, ca să nu fie exmatriculat. Era adînc lovită, dar nici de data aceasta nu și-a cruțat eforturile. Radu era inteligent și, ca întotdeauna, a izbutit să salveze la sfîrșitul anului amenințarea corigenței din primele pătrare. După vreun an de zbucium, Marina s-a obișnuit și cu asta: „Ce să-i fac dacă nu vrea să învețe? Să-l bat? N-are rost".

Intr-adevăr, n-are rost. Pojghița care s-a așezat pe caracterul lui Radu s-a îngroșat prea mult ca să fie spartă cu trei perechi de palme. Dar, îngrijorează-te cît mai ai timp, mamă iubitoare: ce se va alege de fiul tău?

De ce oare între alintări și bătaie nu vezi altă cale? In jurul tău, în familie, în casă, au crescut mulți copii. Cu fiecare ai fost bună și înțelegătoare, nici unuia nu i-ai dat măcar o palmă. Toți au crescut și-ți mulțumesc astăzi pentru ce au învățat frumos de la tine, pentru răbdarea și inteligența pe care ai pus-o în educația lor. De ce să greșești tocmai cu Radu?

Fii sigură, Marina, toți oamenii care te cunosc te iubesc și te respectă pentru bunătatea ta neasemuită, dar te condamnă pentru drumul pe care ai îndrumat pașii copilului pe care-l iubești atît. Gîndește-te că dragostea ta oarbă îl condamnă la cea mai groaznică pedeapsă: să fie lipsit de dragostea oamenilor din jur. Aceștia nu vor avea indulgența ta, nu-i vor admite lipsa de politețe, egoismul, indolența, superficialitatea, nu-l vor îndrăgi și nu-l vor respecta ca om. Oamenii îi vor pretinde abnegație și devotament, omenie și perseverență, vrednicie și spirit de colectiv. Atît de adulat în copilărie, Radu va fi ocolit în societate. Oare aceasta să fie rezultatul sacrificiului tău, al darului vieții tale, Marina?

Ascultă, de aceea, sfatul tuturor celor care au pentru tine sentimentele cele mai profunde. Stăpînește-ți mîhnirea pentru aceste dureroase adevăruri, mai concentrează ți o dată puterile de atîtea ori încercate, pentru ca tot ce-ai făcut să nu fie zadarnic. Fii lucidă înainte de a fi prea tîrziu, controlează manifestările dragostei tale. Radu trebuie să facă acum cunoștință cu viața, așa cum este ea, pretențioasă, uneori dură, intolerantă și plină de urcușuri. Mai tîrziu, cunoștința aceasta va fi din cale afară de dureroasă și — s-ar putea — fără folos. Nu-i nevoie să te superi pe el, să-l lovești, să-l lipsești de plăceri elementare — aceasta nu-i va forma trăsăturile de caracter care-i lipsesc. Îți trebuie doar mai multă fermitate, uneori chiar asprime, pînă cînd vei reuși să restabilești valorile, să-l faci să înțeleagă că-i dai dispoziții, ca mamă, și nu-i vorbești de la egal la egal. Organizează controlul asupra timpului lui, interzice-i nenumăratele hoinăreli fără rost. Orele de sport și antrenamentele îi pricinuiesc suficientă destindere. Atunci, Radu va avea timp să citească și să învețe mai mult, va putea să-ți dea o mînă de ajutor.

Sînt sigură că nu concepi ca fiul tău să fie un leneș, incapabil de orice efort creator; obișnuiește-l însă de pe acum cu răspunderi potrivite cu puterea și inteligența lui. I-ar fi greu să-și facă zilnic curat în odaie, să ude florile, să cumpere pîine, să pună masa? Te vei bucura dacă nu-l vei mai vedea indiferent, fără să observe că, în timp ce mănîncă, stai în picioare lîngă el. Vei fi fericită să-l vezi atent, serviabil, vrednic, îndrăgit de toți, semănîndu-ți. Ai să renunți, oare, numai din inerție și descurajare, la această fericire?

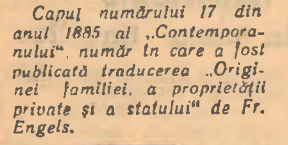
ILEANA POPOVICI

O sărbătoare a culturii progresiste romînești

La 75 de ani de la apariția primului număr al revistei „Contemporanul"

Se împlinesc 75 de ani de cînd — în iulie 1881 — a apărut la Iași primul număr al revistei „Contemporanul", revistă care a jucat un rol important în pregătirea terenului pentru pătrunderea și răspîndirea marxismului în Romînia.

Apariția „Contemporanului" se încadrează într-un întreg curent de gîndire și opinii generat de dezvoltarea clasei muncitoare în țara noastră, de intrarea ei pe arena luptelor sociale. Anul 1881 a marcat un moment de seamă în istoria gîndirii noastre progresiste. In acea perioadă, clasa muncitoare începe din ce în ce mai mult să ducă lupta sa pe



Capul numărului 17 din anul 1885 al „Contemporanului" număr în care a fost publicată traducerea „Originei familiei, a proprietății private și a statului" de Fr. Engels.

baza ideilor revoluționare ale lui Marx și Engels. Cel mai important eveniment cultural din acea perioadă a fost apariția revistei „Contemporanul", prima publicație teoretică a mișcării muncitorești.

Profilul revistei a fost determinat de condițiile în care și-a făcut apariția. Dezlănțuirea ofensivei reacțiunii pe de o parte, creșterea popularității mișcării socialiste pe de altă parte, puneau ca o necesitate de prim ordin, problema folosirii a noi forme de propagandă socialistă care să ducă la răspîndirea în cercuri largi a ideilor înaintate. De aceea, bazîndu-se pe experiența de luptă a minunatului organ al revoluționarilor democrați ruși, al revistei „Sovremennik", cercul socialist din Iași a dat „Contemporanului" caracterul unei reviste de știință și cultură care avea în centrul preocupărilor sale cele mai arzătoare și actuale probleme ale vieții sociale din Romînia și care milita pentru revendicări general-democratice, pentru interesele maselor asuprite. Este de remarcat faptul că revista „Contemporanul", care era de fapt prima revistă de largă răspîndire scoasă de cercurile socialiste, nu numai că nu a avut profilul unui organ teoretic socialist, dar, mai ales în primele numere — nici nu folosea cuvîntul socialist. Aceasta se explică prin faptul că intelectualii — cărora li se adresa în primul rînd revista — erau îmbibați de concepții idealiste, nu erau încă pregătiți pentru ideile socialismului. De asemenea trebuie ținut seama de teroarea cenzurii care s-a întețit în acea perioadă. Inspăimîntate de creșterea mișcării socialiste, clasele dominante au încălcat fățiș paragrafele constituției care vorbeau despre „libertatea presei" și interzicînd prin metode polițienești primele ziare socialiste încercau să sugrume în fașă propaganda socialistă. Toate acestea au determinat caracterul revistei „Contemporanul" precum și obiectivele pe care a trebuit să le atingă în primul rînd. Scopul era ca revista să fie răspîndită în cercuri cît mai largi, mai ales printre intelectuali, dintre care o parte însemnată aveau o atitudine de rezervă față de ideile socialiste, atît din pricina formării lor în spiritul concepțiilor idealiste despre lume și viață, cît și din pricina propagandei reacționare desfășurată în coloanele presei burgheze. Așa cum reiese din editorialul cu caracter de program, publicat în nr. 1, revista avea drept scop lupta hotărîtă împotriva idealismului, a concepțiilor idealiste despre lume și viață, explicarea științifică a problemelor celor mai arzătoare ale vieții sociale, științifice, culturale a țării, răspîndirea ideilor materialiste, lupta împotriva tuturor manifestărilor ce țineau în loc dezvoltarea vieții sociale din Romînia Unul din scopurile inițiale ale revistei și asupra căruia editorialul-program punea accentul era de a lupta împotriva concepțiilor științifice greșite, de a combate greșelile din manualele școlare, de a demasca superstiția și ignoranța servite copiilor sub forma „științei" și de a da în vileag șarlatania universitarilor, care de la înălțimea catedrei răspîndeau cultul ignoranței.

Revista „Contemporanul" nu se poate separa de mișcarea socialistă din țara noastră. De aceea drumul parcurs de această revistă era determinat în mod firesc, de etapele dezvoltării mișcării muncitorești din Romînia. La început, între anii 1881—1884, „Contemporanul" avea un caracter revoluționar-democratic, pregătind terenul pentru pătrunderea și răspîndirea marxismului. Incepînd din anul 1885, caracterul revistei se schimbă. In coloanele „Contemporanului" începe din acea perioadă să se propage marxismul prin publicarea unor lucrări ale lui Marx și Engels, cum a fost, de pildă, „Originea familiei, a proprietății private și a statului" de Engels, precum și prin încercarea de a aplica tezele socialismului științific în lămurirea problemelor vieții sociale și culturale din țara noastră. Schimbarea survenită în 1885 în conținutul revistei își avea izvorul în noua orientare a mișcării socialiste de după 1884, cînd în cercurile socialiste a început răspîndirea largă a marxismului.

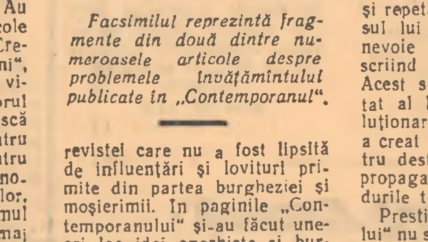
De la începutul apariției sale și pînă la ultimul număr „Contemporanul" — care era un organ al materialismului militant — a dus o luptă de pe pozițiile materialiste împotriva ideologiei claselor dominante, împotriva idealismului, misticismului și metafizicii. In paginile revistei au fost popularizate științele naturii, darwinismul, s-a urmărit răspîndirea cunoștințelor științifice în masele populare, cu scopul de a combate concepțiile înapoiate, retrograde, mistice cu privire la fenomenele naturii. „Contemporanul" publică astfel, încă în primul an de apariție o serie de articole intitulate „Ce știm despre lume"? în care sînt redate într-o formă plăcută, de popularizare, multe cunoștințe științifice. Au apărut de asemenea articole ca: „Despre darwinism", „Credințe religioase la romîni", „Ce sînt și cum se explică visele" etc. Numai cu ajutorul științei avea să se mărească numărul luptătorilor pentru cauza celor ce muncesc, pentru că așa cum întunericul și ignoranța slujesc exploatatorilor, lumina științei îl face pe omul simplu, pe omul muncitor, mai conștient. Acesta era principiul după care se călăuzea „Contemporanul". Și tocmai de pe aceste poziții revista a demascat cu tărie întregul sistem reacționar al învățămîntului public, al folosirii pedepselor corporale în școli, metodele antiștiințifice de predare, pregătirea proastă a profesorilor, calitatea extrem de slabă a manualelor etc. „Contemporanul" a demascat falsitatea științei și culturii burgheze, ideologia „monstruoasei coaliții" burghezo-moșierești, atmosfera de obscurantism întreținută de aceasta, spiritul corupt al „științei universitare" din țara noastră în acea vreme, ignoranța și plagiatul. In campania sa de demascare a șarlataniei universitare „Contemporanul" a dovedit falsurile comise de profesorii universitari: Quintescu (de latină), care preda un curs „șterpelit" de la francezul Bernhardy, Vîrgolici (de literatură franceză și spaniolă), care ținea un curs plagiat după cursurile lui Baret și Geruzez, Cernătescu (de istorie universală) care preda un curs copiat după Duruy.

Un teren principal de activitate a „Contemporanului", l-a constituit literatura și critica literară. Revista populariza operele de valoare ale literaturii mondiale și îndeosebi a celei ruse prin traduceri și prelucrări cum au fost cele din Nekrasov, Pușkin, Lermontov, Ostrovski etc. Ea încerca cu forțe proprii să ridice și să rezolve în literatură, pe baza realității romînești, probleme ca: educația tineretului, zugrăvirea vieții poporului, chipul omului nou care se călește în lupta pentru cauza poporului. In jurul „Contemporanului" s-au dezvoltat scriitori ca talentatul prozator Șt. Basarabeanu, care a publicat evocări din viața chinuită a țăranilor, ca pamfletarul și poetul A. Bacalbașa, sau ca poeții O. Carp, N. Beldiceanu, D. D. Anghel, I. Păun-Pincio, Th. Speranța. Elementele progresiste grupate în jurul revistei doreau să demaște trista realitate a orînduirii burghezo-moșierești, a instituțiilor și moralei putrede a claselor exploatatoare. Un rol deosebit de important în lupta pentru o literatură pusă în slujba cauzei eliberării oamenilor muncii, l-a jucat rubrica de critică literară creată în „Contemporanul" în 1885. Prin această rubrică revista ducea o luptă susținută împotriva falsei culturi burghezo-moșierești, propagată în paginile „Junimii" lui Maiorescu, ajutînd la formarea unei noi orientări în literatură.

Inspirat de principiile esteticii materialiste ale democraților revoluționari ruși „Contemporanul" a combătut cu succes teoria antirealistă și antipopulară a „artei pure". Revista a îndemnat scriitorii să-și ia teme din actualitate, să învețe din creațiile folclorice.

Din toate acestea se desprinde faptul că mișcarea muncitorească din Romînia a apărat cu consecvență tezaurul culturii naționale, a exercitat o puternică influiență binefăcătoare asupra dezvoltării literaturii romîne.

Desigur „Contemporanul" a suferit și influențe străine ideologiei clasei muncitoare. Burghezia a încercat în permanență să slăbească forța de acțiune a muncitorimii. Aceasta s-a manifestat și în activitatea

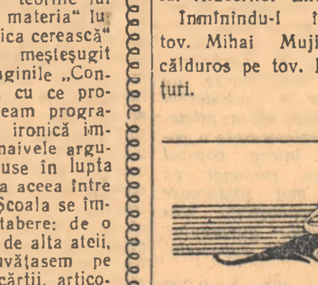


Facsimilul reprezintă fragmente din două dintre numeroasele articole despre problemele învățămîntului publicate în „Contemporanul".

revistei care nu a fost lipsită de influențări și lovituri primite din partea burgheziei și moșierimii. In paginile „Contemporanului" și-au făcut uneori loc idei anarhiste și burghezo-liberale. Aceasta se explică prin prezența în redacția revistei a unor elemente burghezo-liberale ca Ion Nădejde și alții grupați în jurul lui care au devenit agenții burgheziei în mișcarea muncitorească. Trebuie de asemenea remarcat că tocmai datorită existenței elementelor oportuniste în redacție încercările revistei de a aplica tezele socialismului științific la problemele vieții noastre au fost uneori frînate și însoțite de greșeli.

Orientarea „Contemporanului" a rămas însă mereu, de-a lungul celor nouă ani de apariție (1881—1889) o orientare materialistă situată pe pozițiile clasei muncitoare. Asupra conținutului revistei și-au pus în chip hotărîtor pecetea mișcarea muncitorească crescîndă din Romînia, lupta clasei muncitoare care la sfîrșitul sec. XIX devine în țara noastră purtătoarea progresului social și cultural. Lupta „Contemporanului" împotriva ignoranței și misticismului pentru răspîndirea materialismului și crearea unei literaturi democratice legate de aspirațiile poporului muncitor, a avut în condițiile istorice de atunci o însemnătate politică deosebită. Datorită răspîndirii materialismului, a cunoștințelor științifice, s-a putut crea terenul favorabil pentru răspîndirea și însușirea socialismului științific.

Revista „Contemporanul" a avut o mare popularitate și influiență în rîndurile elementelor progresiste din țara noastră și mai cu seamă în rîndurile intelectualilor. După doi ani de apariție ea a atins un tiraj nemaivăzut pentru vremea aceea: cinci-șase mii de exemplare. Revista a avut o deosebită influiență asupra tineretului studios ajutîndu-l în formarea unei concepții înain-



Un fragment al unui articol din ciclul de popularizare a științei intitulat „Ce știm despre lume?"

tate despre viață și societate. Chiar unii istorici literari burghezi, ca de pildă Gh. Adamescu, au fost nevoiți să recunoască faptul că școlarii din acea vreme citeau cu nesaț „Contemporanul". In amintirile sale, publicate în „Adevărul literar și artistic" scriitorul Jean Bart scria despre influiența revistei în rîndurile tinerilor: „Contemporanul" era evanghelia acelei vremi... Cunoștințele noi ne atrăgeau. Inghițeam cu lăcomie fără să digerăm pe deplin teoriile lui Darwin, „Forța și materia" lui Buechner, „Mecanica cerească" a lui Laplace, meșteșugit popularizate în paginile „Contemporanului". Și cu ce profund dispreț priveam programul școlii, cu ce ironică impietate ascultam naivele argumente oficiale aduse în lupta deschisă în vremea aceea între știință și religie. Școala se împărțise în două tabere: de o parte credincioșii, de alta ateii, revoluționarii... Invățasem pe dinafară, buchea cărții, articolele scrise în „Contemporanul". „Este sau nu dumnezeu"? și repetam cu emfază răspunsul lui Laplace: „N-am avut nevoie de ipoteza divinității scriind „Mecanica cerească". Acest spirit de revoltă, rezultat al luptei iluministe, revoluționare a „Contemporanului" a creat un teren favorabil pentru desfășurarea unei largi propagande socialiste în rîndurile tineretului".

Prestigiul „Contemporanului" nu s-a mărginit însă numai la frontierele țării noastre. Numele acestei reviste — prima mare publicație a mișcării noastre muncitorești — a fost cunoscut și apreciat și în străinătate. Astfel, în 1888, Engels, care primea revista la Londra, unde se afla, a trimis redacției „Contemporanului" o scrisoare în care mulțumea pentru traducerea în paginile revistei a „Originei familiei" și a altor texte ale sale.

Activitatea dusă de „Contemporanul" a fost rodnică iar însemnătatea operei culturale desfășurate de această revistă e mare. Această primă publicație de cultură în spirit muncitoresc a inaugurat o glorioasă și neîntreruptă tradiție a marilor publicații culturale ale clasei noastre muncitoare. Presa noastră comunistă de astăzi continuă să dezvolte în condițiile noi cele mai bune tradiții pentru care a militat revista „Contemporanul". Sărbătorirea a 75 de ani de la apariția primului număr al „Contemporanului" este încă un bun prilej de valorificare a acelei părți din tezaurul nostru cultural care a ajutat la creșterea conștiinței poporului, care a luminat drumul poporului spre definitiva lui eliberare.

EM. RUCAR

Noul ministru al R.P.R. în Uruguay și-a prezentat scrisorile de acreditare

La 11 Iulie, Anton Moisescu, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al R.P.R. în Republica Orientală a Uruguayului, și-a prezentat scrisorile de acreditare președintelui Consiliului Național al Guvernului Republicii Orientale a Uruguayului, dr. Alberto Zubiria.

Au fost de față: ministrul uruguayan al Relațiilor Externe, doctor Francisco Gamarra, directorul adjunct al protocolului Ministerului Afacerilor Externe Victor Luis Cao, și alții.

După prezentarea scrisorilor de acreditare, ministrul R.P.R. a depus o coroană de flori la monumentul eroului național al Uruguayului, Artigas.

Solemnitatea decorării tov. Ion Popescu-Puțuri

Joi dimineață la Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R. a avut loc solemnitatea înmînării Ordinului Muncii clasa I tov. Ion Popescu-Puțuri, ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. în R. P. Ungară, decorat cu prilejul împlinirii vîrstei de 50 de ani și pentru îndelungată activitate în mișcarea muncitorească.

La solemnitate au luat parte tovarășii: Mihai Mujic, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Avram Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, Aurel Mălnășan și Ștefan Cleja, locțiitori ai ministrului Afacerilor Externe, Ion Vrable, directorul cancelariei Prezidiului Marii Adunări Naționale, și Nicolae Zlatev, director adinterim al Protocolului Ministerului Afacerilor Externe.

Inmînîndu-i înalta distincție tov. Mihai Mujic l-a felicitat călduros pe tov. I. Popescu-Puțuri.

(Agerpres)

In curînd va intra în viață

CEL MAI MARE FURNAL AL ȚĂRII

HUNEDOARA (de la corespondentul nostru).

In lupta lor pentru a da patriei cît mai mult metal peste plan, oțelarii hunedoreni au obținut succese remarcabile. Iar astăzi trăiesc cu toții unul din cele mai deosebite evenimente: introducerea primului foc pentru uscarea căptușelii de zidărie, la cel mai mare furnal al țării de 700 metri cubi construit la Hunedoara.

Pe scările întortochiate ale marelui agregat, urcă într-una oameni. Sînt muncitori, tehnicieni și ingineri, cei care prin munca lor au făurit cel mai mare furnal al țării, precum și acei care vor deservi acest gigant de metal.

Gheorghe Coșa, șeful apaductierilor, împreună cu utemiștii Ioachim Bunea, Ion Popescu, Lazăr Pop, verifică cu multă atenție robineții de la elementele de răcire, precum și întreaga instalație. Apa trebuie să ajungă prin toate conductele furnalului. Răcirea trebuie asigurată. Un grup de tineri electricieni, cu emoția abia stăpînită, conectează la furnal un pirometru pentru controlul temperaturii. Instalarea lui se face foarte rapid.

Deodată întreaga forfotă e acoperită de o voce:

— Să pornească pompele!

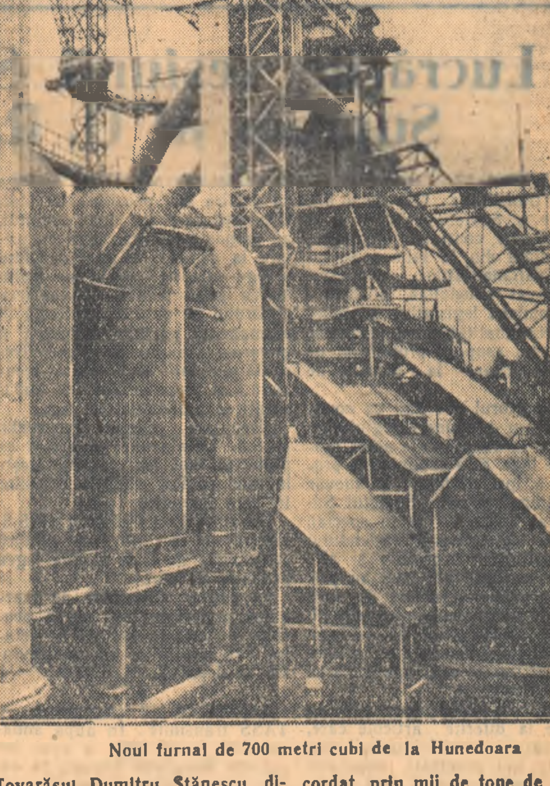
Este ora 7 și 48. Minutele trec anevoie. Incordarea celor prezenți crește cu fiecare clipă. Primii stropi de apă încep să pătrundă prin țevile ce șerpuiesc în jurul furnalului. Protejarea pereților uriașului agregat este asigurată.

Ora 8,23. Inginerul Ion Vasilescu, șeful marelui furnal, aprinde torța. Pall Victor, cunoscutul prim topitor, ridică torța în sus ca un semn al marei izbînzi, apoi o introduce în gura prin care mai tîrziu, va curge fluidul de metal orbitor.

Asemenea unor copii curioși, cei prezenți se îndreaptă spre gurile de vînt ale furnalului. De odată se auzi:

— Arde, arde!

Furnaliștii și constructorii marelui furnal se felicită reciproc.



Noul furnal de 700 metri cubi de la Hunedoara

Tovarășul Dumitru Stănescu, directorul tehnic al Combinatului Siderurgic urează furnaliștilor spor la muncă.

„Noi furnaliștii care vom lucra la acest furnal — a spus apoi Pall Victor, cunoscutul prim topitor hunedorean — vom răsplăti și cinsti încrederea ce ni s-a acordat, prin mii de tone de fontă peste plan".

In aceste zile, cît durează uscarea căptușelii de zidărie, furnaliștii din echipele conduse de primtopitorii Victor Pall, Ludovic Cios, Nicolae Costea își vor însuși tehnica mînuirii aparatelor și mecanismelor.

După prima etapă a Spartachiadei de vară a tineretului

Mii de clujeni

In complexul activităților tineretului din regiunea Cluj în timpul lor liber, sportul ocupă un loc de frunte. După prima etapă a Spartachiadei de vară, analizînd succesele obținute, putem afirma cu și mai multă tărie acest lucru. Dacă la competițiile de masă anterioare, cea mai mare cifră de participanți a fost în jurul a 150.000, de data aceasta, numai în prima etapă a fost înregistrată cifra de 262.782 participanți.

Desigur că aceste succese nu sînt spontane. Ele s-au obținut în urma unei munci asidue a comisiilor de organizare a Spartachiadei, a organizațiilor U.T.M. și colectivelor sportive. Spartachiada a fost larg popularizată, în masa tineretului. E concludent de amintit faptul că la conferințele raionale și orășenești utemiștii au discutat pe larg problemele Spartachiadei.

Pentru impulsionarea activității comisiilor raionale, orășenești și comunale, s-a mers pe calea reactivizării acestor comisii și mai ales a celor mai slabe, cum a fost cazul comisiilor raionale Turda, Dej, Sărmaș.

In raioanele unde comisiile de organizare au pus un accent mai deosebit pe organizarea și popularizarea Spartachiadei, rezultatele au întrecut așteptările. Raioanele Bistrița, Zalău, Luduș, Aiud și altele au între 15.000—20.000 de participanți. Un fapt care merită să fie relevat este acela că unele discipline sportive ca fotbalul și oina, nepracticate în unele sate de munte din raionul Huedin, la Răchițele, Ruginoasa, Mărgău, de pildă, au devenit cunoscute și practicate

In întreaga regiune a existat în această perioadă o vie preocupare pentru amenajarea și reamenajarea bazelor sportive. Numai în ultimele luni au fost construite 315 baze sportive diferite și alte 106 reamenajate.

Trecînd în revistă aceste rezultate nu se poate însă trece cu vederea o serie de lipsuri, a căror înlăturare ar fi dus la rezultate și mai bune. In primul rînd, nu toți membrii comisiei regionale și-au desfășurat în bune condițiuni activitatea. Reprezentanții A.V.S.A.P., asociației Recolta etc. au muncit cu mai puțin spirit de răspundere, iar reprezentantul secției agricole a sfatului popular regional a ființat numai cu numele. In unele raioane ca Sărmaș, Jibou, deși întrecerile s-au desfășurat slab comisia regională nu a sprijinit activitatea comisiilor raionale. Numărul participanților în aceste raioane e mic față de posibilitățile pe care le au. De asemenea, trebuie subliniat și faptul că nu s-a urmărit ca numărul fetelor antrenate în întreceri să fie cît mai mare. Din cei 262 782 participanți numai 57.620 sînt fete.

In prezent, în regiune se desfășoară din plin cea de a doua etapă — pe centre de comune — a Spartachiadei. In raionul Luduș chiar s-a sfîrșit. Acum, datoria comisiilor de organizare raionale, a comitetelor raionale U.T.M. și C.F.S. este de a lua toate măsurile pentru desfășurarea în cele mai bune condițiuni a fazei raionale a Spartachiadei.

MARIN OPREA
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Cluj

ANCHETA noastră

Ce părere aveți despre creșterea și promovarea tinerilor sportivi?

Școala sportivă de elevi — trebuie apreciată

E cunoscut faptul că școlile sportive (de elevi sau tineret) sînt pepiniere foarte prețioase pentru sportul nostru de performanță. In aceste școli cresc tineri sportivi talentați, rezerve de nădejde ale campionilor și recordmanilor țării. Tocmai de aceea în cadrul anchetei noastre „Ce părere aveți despre creșterea și promovarea tinerilor sportivi" ne-am adresat tovarășei Carmen Grigorescu, directoarea Școlii sportive de elevi din Ploești, pentru a ne răspunde la cîteva întrebări:

INTREBARE: Cum apreciați în general activitatea școlilor sportive de elevi?

RASPUNS: Deși nu vreau să vorbesc despre importanța acestora, trebuie să arăt totuși că aceste școli au o mare însemnătate pentru mișcarea noastră de cultură fizică și sport. După orele de școală, de cîteva ori pe săptămînă elevi — în special cei cu aptitudini pentru anumite ramuri sportive — au posibilitatea ca sub îndrumarea unor antrenori pricepuți să-și dezvolte pregătirea sportivă. Și asta începînd de mici, din primii ani de școală. Aici ei găsesc antrenori pricepuți, materiale, baze și instalații sportive moderne care le stau la dispoziție.

Asemenea școli există în mai multe orașe ale țării: Tg. Mureș, Cluj, Orașul Stalin, Iași, Oradea etc. — și au de obicei secții de gimnastică, atletism, baschet, volei, înot sau alte discipline sportive. Ele aparțin de Ministerul Invățămîntului și funcționează sub îndrumarea directă a asociației „Știința".

INTREBARE: Am dori să cunoaștem cîte ceva din activitatea școlii de tineret pe care o conduceți.

RASPUNS: Desigur, se pot spune mai multe lucruri. In primul rînd trebuie să știți că școala sportivă de elevi din Ploești funcționează pe lîngă liceul „I. L. Caragiale" și cuprinde trei secții: gimnastică, volei și atletism. Fiecare secție are anul I și II fete și băieți. Activitatea școlii se poate împărți în două și anume: **antrenamentele,** care sînt de două ori pe săptămînă și **activitatea competițională,** care anul acesta a fost foarte bogată, ocupînd aproape fiecare duminică. In ultimele luni au avut mai multe concursuri secția de volei și atletism. (Secția de gimnastică avînd o activitate mai bogată în lunile de iarnă)

Voleibaliștii au participat la multe competiții printre care cupa „7 Noiembrie", cupa „23 Decembrie", competiții care au fost cîștigate de [illegible] școlii noastre sportive. La atletism, sportivii școlii au participat la mai multe întreceri [illegible] ajuns pînă în faza de zonă, la Alba-Iulia, iar aici au cucerit locul II la ștafetă băieți, clasîndu-se pentru faza finală. In momentul de față majoritatea atleților se găsesc în întrecere pentru campionatele republicane de juniori. Iată și cîteva din rezultatele cele mai bune obținute de elevii școlii: Jurcă Valeriu la 110 m garduri: 15"2/10; Pop Ileana la 80 m. garduri: 14"5/10; Avădanei Elena 4,59 m. la lungime; Popa Stela 1,32 m. la înălțime; Stanciu Vasile 11"5/10 pe 100 m. plat; Crețu Ileana 13"7/10 pe 100 m. plat etc.

INTREBARE: După cum se vede, s-ar părea că lucrurile merg bine la școală. Aveți și greutăți?

RASPUNS: Sînt. Unele dintre ele ne supără chiar destul de mult. Iată cîteva. In perioada de iarnă antrenamentele se fac foarte greu din cauza singurei baze sportive existente în orașul Ploești: sala stadionului „Flacăra" (Energia). In perioada de vară, joia sînt meciuri de fotbal, iar cînd sîmbăta este divizie de atletism, nu se mai poate face antrenament pe stadion. Aceasta face ca de multe ori activitatea noastră să nu poată decurge normal. In această direcție cred că și secția de învățămînt a sfatului popular orășenesc are o vină. Ea ar putea să ne ajute mult mai mult și în această direcție. De asemenea și Ministerul Invățămîntului de care aparține școala. Una din greutățile cele mai mari însă o consider lipsa de înțelegere de care dau dovadă profesorii de la școlile care nu trimit elevii la secțiile sportive, profesorii și directorii de la liceul „A. Toma", Școala medie nr. 3 și celelalte școli elementare. De asemenea lipsa de cadre — datorită și secției orășenești de învățămînt — stagnează oarecum desfășurarea activității în bune condiții a unor secții (de exemplu secția de voleibal). Acestea sînt cîteva din greutățile care mai stau încă în fața Școlii sportive de elevi din Ploești. Consider că la remedierea lor, ca și la îmbunătățirea activității întregii școli, o contribuție serioasă o poate aduce comitetul orășenesc U.T.M. Din păcate, deocamdată, se pare că acesta nici nu știe de existența noastră.



Peste cîteva clipe, micromodelul își va lua zborul sub privirile pline de emoție ale micilor constructori.

Curățenie, organizare, civilizație — în producție

Neglijență și... flori la ferestre

Uzina „Steaua Roșie" din București este o uzină veche. Clădită de către foștii patroni în scopul acaparării nesățioase de beneficii, condițiunile omenești de lucru n-au fost un criteriu în întocmirea proiectelor construcției sau a utilării raționale a acestei uzine.

Marile realizări înfăptuite aici în anii regimului democrat-popular au schimbat în mare măsură fața uzinei.

Cabinetul medical din incinta întreprinderii, cantina bine pusă la punct, vestiarele și dulapurile curate, ventilatoarele de împrospătare a aerului și multe altele, ilustrează grija pentru om a regimului nostru.

S-au mai făcut de asemenea în uzină o serie de operațiuni de sistematizare. O parte din strungurile și frezele vechi, inclusiv cele cu transmisie din strungăria a I-a și a II-a au fost înlocuite cu altele noi. De asemenea, toate au fost așezate simetric.

Dar s-a făcut tot ce este posibil pentru transformarea completă a acestei uzine?

Curtea interioară, ce e drept foarte mică, e împărțită în mai multe sectoare prin așezarea atelierelor, ea oferă însă un aspect de depozit de fier vechi, și acela de altfel, lăsat în părăsire.

In porțiunea de curte cuprinsă între atelierele de fierărie, strungăria a I-a și spatele strungăriei a II-a nu poți trece decît cu greu trecînd peste mormanele de țevi care au transformat spațiile de acces în depozit de materiale. Aici, resturile de tablă de la foarfeca mare de tăiat din mijlocul curții sînt „presărate" peste grămezile de țeava, bare și fiare profilate, provenite de la fierăstraiele de dimensionat materialele brute.

Ca garnitură a acestui ghiveci metalurgic, cîteva trolii de vinciuri de trei tone sînt „frumos și asimetric" dispuse de jur împrejur. Aceste trolii sînt noi. Frumos vopsite în roșu, ele au trecut de faza ultimei operații — ba mai mult, sînt chiar vîndute. Scrie pe ele, cu cretă, cu litere de-o șchioapă.

Și atunci, odată ce și-au adus aportul sub formă de procente, care s-au adăugat la rubrica „realizat" a planului uzinei, unde li se putea găsi un loc mai bun?

Marea surpriză a acestui depozit de fier vechi, materie primă și produse finite, îl constituie însă un strung. Așezat în mijlocul [illegible] el este folosit la tăiatul țevilor necesare diferitelor comenzi.

Măsuri de întreținere a mașinii sau grijă față de condițiile de lucru pentru tovarășul care îl deservește? Nici de nu lipsesc: strungul este apărat de intemperii de [illegible] de vaselină amestecată cu rugină iar lucrătorul este „acoperit" cu o bucată de tablă.

Dar acest tablou nu poate fi văzut de afară. Nici de pe aleea principală a fabricii care începe de la poarta mare.

Aici sînt flori la ferestre.

Intrînd în ateliere e foarte greu să-ți dai seama dacă „curățenia" de aici este influențată de curtea uzinei sau dacă, dimpotrivă, „ordinea" din curte e influențată de cea din ateliere.

Spațiul din jurul strungurilor e plin de șpan, peste care piesele prelucrate, împreună cu cele care trebuie să intre în lucru, formează o grămadă comună.

Luminat de slabele raze de lumină care reușesc să treacă prin geamurile murdare de fum și praf, tabloul dezvăluie neglijența.

Aceeași situație este și în hala mare a atelierului de construcții. Părțile componente ale betonierelor și ale remorcilor basculante par aruncate cu lopata. Pentru a trece dintr-o parte în alta a atelierului este nevoie de o adevărată performanță de echilibristică, ascensiune și coborîre.

Asta fără să mai pui la socoteală durerea de ochi pe care ți-o provoacă flăcările aparatelor de sudură electrică.

Ce s-a făcut în scopul îmbunătățirii acestei situații? Pînă acum nimic.

Zilele trecute, tov. Niculae Prună, responsabil cu producția în comitetul U.T.M., a întocmit un referat asupra activității profesionale a tinerilor din uzină. Vinovați de neîntreținerea în bune condițiuni a utilajului și a locului de muncă au fost găsiți Constantin Vieru și Dumitru Mocanu din strungăria a I-a și respectiv a II-a.

Da, e adevărat. Acești tineri nu sînt însă nici singurii și nici principalii răspunzători.

Ce au făcut responsabilii de brigăzi? Pentru ei, curățenia, organizarea locului de muncă și atitudinea civilizată în producție nu constituie un obiectiv?

Ce au făcut tovarășii din comitetul U.T.M. în frunte cu tov. Prună, care au lăsat baltă frumoasa intenție de a aplica încă acum 2-3 săptămîni inițiativa tinerilor de la uzinele „Tudor Vladimirescu" din Capitală?

Ce măsuri a luat conducerea uzinei față de condițiile de lucru ale muncitorilor, față de aspectul necesar unei întreprinderi socialiste?

Acum cîtva timp, la uzinele „Tudor Vladimirescu", pentru a îndrepta lipsurile unui tînăr care nu-și îngrijea mașina și locul de muncă, au venit cîțiva tovarăși [illegible] să-l ajute [illegible] în munca [illegible].

Și tînărul s-a îndreptat.

Cunoscînd acest fapt, nădăjduim că tinerii de la „Steaua Roșie" nu vor aștepta să vină cei de la „Tudor Vladimirescu" să-i ajute în transformarea uzinei lor într-o unitate model, așa cum de altfel merită și trebuie să fie.

ED. MARCOVICI

De peste HOTARE

Lucrările sesiunii Sovietului Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite: Cea de a 5-a sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. își continuă lucrările. La ședința din 12 iulie a Sovietului Naționalităților, deputatul Mecislovas Ghedvilas, președintele Comisiei legislative a Sovietului Naționalităților, a prezentat coraportul asupra proiectului de lege cu privire la pensiile de stat.

Coraportorul a arătat că comisia pentru propuneri legiuitoare sprijină în unanimitate acest proiect de lege. El a subliniat că proiectul a fost dezbătut în adevăr de întregul popor. Sovietul Suprem al U.R.S.S. și în special, comisia legislativă a Sovietului Naționalităților precum și alte organe centrale ale țării au primit aproximativ 12.000 de scrisori din partea oamenilor muncii, în care aprobă proiectul de lege, fac propuneri concrete cu privire la modificarea sau complectarea unor articole.

După ce a expus observațiile cu privire la diferite articole care, după părerea comisiei, trebuie modificate sau precizate, deputatul Ghedvilas a arătat că deși amendamentele propuse de comisie vor necesita alocări suplimentare de aproximativ 500 milioane de ruble anual, comisia le consideră acceptabile deoarece adoptarea lor va contribui la îmbunătățirea situației pensiilor.

După prezentarea coraportului, Sovietul Naționalităților a trecut la dezbaterea proiectului de lege cu privire la pensiile de stat. Deputații care au luat cuvîntul, au propus adoptarea legii cu privire la pensiile de stat ca fiind o lege care oglindește pe deplin marea grijă pentru bunăstarea poporului pe care o manifestă în permanență partidul comunist și guvernul Uniunii Sovietice. Totodată deputații au prezentat completări și propuneri pentru îmbunătățirea proiectului de lege.

Deputata Olga Ivașcenko (R.S.S. Ucraineană) a arătat că proiectul noii legi îmbunătățește în mod radical situația pensiilor în Țara Sovietică.

Deputata Eva Paldinea (R.S.S. Letonă) a sprijinit cu căldură propunerea de a se adopta legea pensiilor de stat.

In cadrul discuțiilor pe marginea proiectului de lege a pensiilor de stat în ședința Sovietului Naționalităților au luat cuvîntul 12 deputați.

★

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite: In după amiaza zilei de 12 iulie a avut loc ședința Sovietului Uniunii în cadrul căreia Mihail Iasnov, președintele Comisiei legislative a Sovietului Uniunii, a prezentat coraportul cu privire la proiectul de lege a pensiilor de stat.

— Asigurările sociale, a declarat el, reprezintă una din formele importante ale dreptului constituțional al cetățenilor sovietici la asigurarea materială la bătrînețe, precum și în caz de boală și de pierdere a capacității de muncă. Pe măsura întăririi și dezvoltării continue a economiei sovietice se îmbunătățește și se perfecționează sistemul asigurărilor sociale ale oamenilor muncii din U.R.S.S.

Proiectul de lege cu privire la pensiile de stat a fost discutat de întregul popor și a fost aprobat în unanimitate. Proiectul a fost dezbătut amănunțit în cadrul comisiilor legislative ale Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților.

Deputatul Iasnov a comunicat că Comisia legislativă, aprobînd proiectul, recomandă introducerea în proiect a unor completări și amendamente, ținîndu-se seama de propunerile primite din partea oamenilor muncii. Printre altele Comisia consideră necesar să se prevadă avantaje la pensionarea mamelor cu mulți copii, propune să se asigure dreptul la pensie persoanelor care au înfiat copii rămași fără părinți, să se prevadă un spor la pensia de bătrînețe pentru vechimea totală în cîmpul muncii.

Ca și în Sovietul Naționalităților, discuțiile din Sovietul Uniunii pe marginea proiectului de lege a pensiilor de stat au fost animate. La ședință au luat cuvîntul 10 deputați.

La ședința următoare a Sovietului Uniunii, care va avea loc la 13 iulie, vor continua discuțiile pe marginea proiectului de lege cu privire la pensiile de stat.

Congresul Partidului Social Democrat din Germania

MÜNCHEN 12 (Agerpres). TASS transmite: La ședința din 11 iulie a congresului Partidului Social Democrat din Germania (P.S.D.G.) a luat cuvîntul E. Ollenhauer — președintele partidului, care a prezentat un raport cu privire la primul punct de pe ordinea de zi a congresului „La cotitura politicii germane".

In raportul său Ollenhauer a criticat actuala politică a Republicii Federale Germane. El a subliniat că drept urmare a slăbirii încordării internaționale, „politica de forță" promovată de guvernul Adenauer pe baza acordurilor de la Paris a suferit o nouă înfrîngere, a îngreunat extrem de mult unificarea Germaniei făcînd ca țara să fie amenințată de o izolare absolută pe plan internațional.

Rezolvarea problemei germane — a spus el — este posibilă numai cu condiția unei noi micșorări a încordării internaționale.

Partidul Social Democrat se pronunță pentru normalizarea relațiilor cu Uniunea Sovietică și pentru încheierea cu această țară a unui acord comercial, precum și pentru normalizarea relațiilor cu țările din Europa de răsărit, în primul rînd cu Polonia și Cehoslovacia. Cu aceste țări, precum și cu R.P. Chineză, trebuie să se încheie acorduri comerciale. Propunerile P.S.D.G. prevăd „stabilirea de relații cît mai strînse între populația din cele două părți ale Germaniei".

Cuvîntarea lui E. Ollenhauer

Deși a afirmat că nu se poate evita discutarea problemei tratativelor între R.F. Germană și R. D. Germană cu privire la unificarea țării, Ollenhauer a declarat că, după părerea P.S.D.G., „problema centrală a unificării Germaniei" nu poate fi rezolvată prin tratative între R.F. Germană și R.D. Germană.

Ollenhauer a avut o serie de ieșiri grosolane împotriva orînduirii democratice a țărilor din lagărul socialist. El a mai declarat că între social-democrații și comuniștii din Germania occidentală nu există și nu va exista „nimic comun" și că P.S.D.G. sprijină pe deplin hotărîrea Internaționalei Socialiste, cu privire la respingerea colaborării între partidele socialiste și comuniste.

★

La încheierea discuțiilor asupra raportului lui Ollenhauer care au durat cinci ore și în cadrul cărora au luat cuvîntul 23 vorbitori, congresul a aprobat cele 5 proiecte de rezoluții supuse de conducerea partidului cu privire la politica externă a R.F. Germane, cu privire la politica internă a Germaniei unificate și la reglementarea problemelor militare.

In aceste rezoluții P.S.D.G. cere revizuirea obligațiilor Republicii Federale Germane contractate pe baza acordurilor de la Paris cu condiția ca Republica Democrată Germană să-și revizuiască obligațiile luate în cadrul Tratatului de la Varșovia; crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa cu participarea Germaniei unificate; sprijinirea eforturilor guvernului R.F. Germane la cauza încheierii unui acord de dezarmare internațională controlată și de interzicere a mijloacelor de exterminare în masă a oamenilor; reducerea efectivelor trupelor străine de pe teritoriul Germaniei și limitarea efectivului forțelor armate ale celor două părți ale Germaniei; normalizarea relațiilor R.F. Germane cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară. In rezoluții se resping tratativele directe dintre R.F. Germană și R.D Germană. Conducerea P.S.D.G. cere abrogarea legii serviciului militar obligatoriu. Această revendicare va constitui una din principalele lozinci ale partidului în campania electorală pentru alegerile pentru Bundestag.

După cum se vede, în hotărîrile congresului nu se reflectă nici una din problemele ridicate de organizațiile locale ale partidului în ceea ce privește problemele de politică externă, problema unificării Germaniei și problemele militare.

Telegramă adresată lui K. E. Voroșilov de regele Cambodgiei

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite telegrama adresată lui K. E. Voroșilov de către regele Cambodgiei, Norodom Suramarit:

Domnului Mareșal Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Moscova

9 iulie. Pnom-Penh, Cambodgia.

Am fost fericit să aflu că, cu prilejul vizitei Alteței Sale regale prințul Norodom Sianuk în minunata dv. țară, d-voastră nu numai că ați binevoit să faceți fiului meu o primire deosebit de cordială, ci de asemenea mi-ați conferit o înaltă distincție de onoare și mi-ați oferit în dar, în numele popoarelor Uniunii Sovietice. un minunat autoturism de paradă de cea mai bună marcă a țării dvs.

In numele popoarelor sovietice, guvernul dvs. a oferit de asemenea în dar poporului Cambodgiei să construiască și să utileze complet un spital la Pnom-Penh. In curînd, o misiune sovietică va sosi în Cambodgia pentru a studia împreună cu guvernul meu problema acordării unui ajutor economic, material și tehnic regatului Cambodgiei, ajutor nelegat de nici un fel de condiții. Domnii mareșal Bulganin, Hrușciov și Șepilov au acceptat invitația de a vizita țara noastră.

Profund mișcat de aceste dovezi atît de mărinimoase de simpatie pe care le considerăm ca o dovadă grăitoare a prieteniei eficace și dezinteresate a poporului sovietic, întreg poporul Cambodgiei și eu personal vă exprimăm cele mai călduroase mulțumiri și recunoștința sinceră dvs. personal, guvernului, Sovietului Suprem și popoarelor U.R.S.S.

Vă asigur de stima profundă și vă rog d-le mareșal să primiți cele mai călduroase urări de fericire din partea poporului Cambodgiei și a mea personal, adresate dvs., membrilor guvernului dvs. și Sovietului Suprem precum și urări de măreție Uniunii Sovietice și de prosperitate popoarelor sale.

NORODOM SURAMARIT
regele Cambodgiei

Vești culturale

PARIS. — Ultimul număr al revistei franceze „La Penssée" publică o amplă recenzie a romanului „Nicoară Potcoavă" de Mihail Sadoveanu, apărut recent în traducerea scriitorului André Kedros (Editeurs français reunis).

VARȘOVIA. — Recent a apărut în Polonia traducerea romanului „Pasărea furtunii" de scriitorul Petru Dumitriu. Revista „Nowa Kultura", publicație a Uniunii Scriitorilor Polonezi, publică sub semnătura poetului Stanislaw R. Dobrowolski o recenzie a acestui roman.

O contribuție la lărgirea și întărirea continuă a colaborării sovieto-coreene

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite comunicatul comun sovieto-coreean cu privire la tratativele dintre guvernul sovietic și delegația guvernamentală a Republicii Populare Democrate Coreene. In comunicat se spune printre altele:

Intre 6 și 12 iulie 1956 s-a aflat la Moscova la invitația guvernului sovietic delegația guvernamentală a Republicii Populare Democrate Coreene, în frunte cu Kim Ir Sen, președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene. In timpul vizitei la Moscova a delegației guvernamentale a R.P.D. Coreene au avut loc tratative sovieto-coreene.

In timpul tratativelor, care s-au desfășurat într-o atmosferă de cordialitate și prietenie, a avut loc un larg și sincer schimb de păreri asupra problemelor întăririi și dezvoltării continue a relațiilor de prietenie și a colaborării dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Democrată Coreeană, precum și asupra unor importante probleme internaționale, care interesează cele două părți.

S-a subliniat în unanimitate că lărgirea continuă a legăturilor de prietenie multilaterale care se dezvoltă cu succes între U.R.S.S. și R.P.D. Coreeană, corespund intereselor popoarelor celor două țări și contribuie la întărirea păcii generale și, în special, a păcii și securității în Extremul Orient. S-a stabilit o deplină unitate de vederi în aprecierea celor mai importante probleme internaționale.

Cele două părți și-au reafirmat năzuința de a continua colaborarea în interesul popoarelor lor, precum și în interesul întăririi păcii și securității.

Cele două părți constată cu satisfacție că stabilirea armistițiului în Coreea a avut un rol important în opera de slăbire a încordării internaționale în Asia și în întreaga lume și declară că, împreună cu toate forțele iubitoare de pace, ele vor depune eforturi continue, îndreptate spre reglementarea pașnică a problemei coreene, spre transformarea armistițiului din Coreea într-o pace trainică. Avînd în vedere faptul că la reglementarea pașnică a problemei coreene sînt interesate nu numai popoarele Coreei și ale țărilor vecine cu ea, părțile sprijină ideea convocării unei conferințe internaționale a țărilor interesate cu privire la reglementarea pașnică a problemei coreene și la retragerea tuturor trupelor străine de pe teritoriul Coreei.

Guvernul Uniunii Sovietice și guvernul Republicii Populare Democrate Coreene consideră că stabilirea unor contacte directe și reglementarea legăturilor economice, culturale și a altor legături între cele două părți ale Coreei ar contribui la crearea condițiilor reale pentru unificarea pașnică a Coreei.

In timpul tratativelor au fost discutate de asemenea problemele privind lărgirea continuă a colaborării economice și tehnice dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Democrată Coreeană. Se prevede o sporire din partea Uniunii Sovietice a livrărilor de materiale și utilaj pentru refacerea și dezvoltarea continuă a economiei naționale a R.P.D. Coreene, precum și de produse alimentare și mărfuri de larg consum pentru populație. Printre altele, se va acorda sprijin la lărgirea capacității de producție a uzinei de îngrășăminte minerale din Hinam, ceea ce va avea o mare importanță pentru dezvoltarea agriculturii R.P.D. Coreene.

Se prevede că o parte considerabilă a livrărilor suplimentare se va face în cadrul acordării unui ajutor frățesc.

Guvernul Uniunii Sovietice și guvernul Republicii Populare Democrate Coreene subliniază cu satisfacție că între cele două țări s-au stabilit strînse legături culturale și științifice. Cele două părți vor încuraja și pe viitor schimbul cultural multilateral între cele două state și, în acest scop, au căzut de acord să încheie cît mai curînd un acord de colaborare culturală.

Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și guvernul Republicii Populare Democrate Coreene sînt convinse că vizita în U.R.S.S. a delegației guvernamentale a R.P.D. Coreene și tratativele care au avut loc la Moscova vor contribui la lărgirea și întărirea continuă a colaborării dintre popoarele Uniunii Sovietice și Republicii Populare Democrate Coreene în toate domeniile vieții politice, economice și culturale și vor constitui o nouă contribuție la cauza întăririi păcii și securității în Extremul Orient.

In numele guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.,
N. A. BULGANIN

In numele guvernului Republicii Populare Democrate Coreene, Președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene,
KIM IR SEN

Moscova, 12 iulie 1956.

In 24 de ore

BELGRAD. — Președintele Gamal Abdel Nasser și persoanele care îl însoțesc au sosit joi după amiază la Belgrad puțin după ora 4 p.m., pentru o vizită oficială de opt zile în Iugoslavia.

PRAGA. — R. Cehoslovacă va livra Indoneziei instalații complecte pentru echiparea unei întreprinderi industriale producătoare de cauciucuri de automobile.

LONDRA. — La 11 iulie V A. Malișev, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., care se află în Anglia, l-a vizitat pe A. Eden, primul ministru al Marii Britanii. La convorbirea care a avut loc a fost de față și I. A. Malik, ambasadorul U.R.S.S. în Marea Britanie.

PRAGA. — La invitația guvernului cehoslovac, la 11 iulie a sosit la Praga prințul Norodom Sianuk și persoanele care-l însoțesc.

BELGRAD. — Ziarul „Borba" anunță că J. Nehru, primul ministru al Indiei, va sosi în Iugoslavia la 17 iulie a.c.

PARIS. — In seara de 11 iulie proiectul cu privire la Euratom a fost adoptat cu 332 voturi contra 181. Deputații comuniști au votat împotriva proiectului.

MOSCOVA. — La 12 iulie au părăsit Moscova plecînd spre Baku, majestatea sa șahinșahul Iranului, Mohammed Reza Pahlevi și majestatea sa șahinșaha Soraya Pahlevi, precum și persoanele care îi însoțesc. Din Baku oaspeții iranieni își vor continua drumul spre patrie.

COLOMBO. — Primul ministru al Ceylonului, Bandaranaike, luînd cuvîntul în cadrul unei întruniri a grupării guvernamentale din parlament, după înapoierea sa de la conferința Commonwealth-ului a declarat că dacă Marea Britanie nu va părăsi bazele sale militare din Ceylon de bună voie el o va obliga să le părăsească.

PRAGA. — La Opatovice pe Elba a început construirea celei mai mari centrale electrice a Cehoslovaciei, care urmează să fie terminată în anul 1960. Centrala, care va ocupa o suprafață de 93 ha. și va avea o putere de 300 megawați, va folosi combustibil inferior. Prima turbină va intra în funcțiune în mai puțin de trei ani.

DELHI. — La 10 iulie a plecat din Delhi o delegație de oameni ai culturii din India în frunte cu A. K. Ceanda, ministrul adjunct al Afacerilor Externe al Indiei. După cum s-a anunțat, delegația va vizita Uniunea Sovietică, Cehoslovacia, Polonia, Ungaria, Romînia, Bulgaria, Iugoslavia.

LONDRA. — La 12 iulie a sosit la Londra delegația Sovietului Suprem al U.R.S.S., condusă de E. A. Furțeva, membră a Comisiei pentru propuneri legislative a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

NEW YORK. — Agențiile occidentale de presă anunță că la 12 iulie au fost reluate la Pittsburgh negocierile între reprezentanții marilor societăți siderurgice și ai sindicatului unit al oțelarilor pentru a încerca să se pună capăt grevei celor 650.000 de muncitori oțelari care a intrat în a 12-a zi. Mediatorul oficial Joseph Finnegan, care ia parte la negocieri, a declarat că „situația continuă să fie extrem de gravă".

Răsfoind revista „Tineretul lumii" Nr. 6.

Tinerețea ni-e dragă

Sînt plăcute clipele cînd o veste, o scrisoare, cîteva rînduri scrise de prieteni dragi, din prospețime unor amintiri pe care le porți ca un talisman în inimă.

Simțămîntul acesta plăcut l-am încercat de cum am deschis prima pagină a revistei „Tineretul lumii". Intr-o fotografie ni se prezintă un grup de tineri cîntînd acompaniați de o chitară. Cîntă și chipurile lor strălucesc de veselie. Citesc refrenul cîntecului: „Cînd trec pe bulevarde mari, Atîtea lucruri minunate-n cale îmi apar"! Nu-i nevoie pentru nimeni acest cîntec optimist. Odată cu tinerii francezi veniți în București cu prilejul celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților — l-au cîntat tineri argentinieni, libanezi, romîni, polonezi...

Cîntecul este un mijloc comun tuturor popoarelor prin care pot fi exprimate năzuințele omului spre fericire, spre bună înțelegere. Chipuri de prieteni dragi: germani, francezi, unguri, sovietici, sudanezi, ne zîmbesc din fotografii. Optimist ne apare și chipul tînărului Klaus H. din centrul industrial Wane-Eickel din Westfalia — Renania, (Germania occidentală), purtînd pe umăr tîrnăcopul de miner...

Zîmbește, deși în paginile revistei este nevoit să spună adevărul crud asupra felului în care muncesc și trăiesc „fețele negre" — minerii... „Forțarea ritmului muncii se termină cu o creștere masivă a accidentelor. Fiecare 75 de mii tone de cărbune costă viața unui om. Te rog să-ți închipui — adaugă Klaus cu amărăciune reporterului — cît de plăcut este să lucrezi cu gîndul: mi-am oare din nou cele 75 de mii de tone?". Cînd este întrebat ce face el și ceilalți tovarăși din mină pentru îndreptarea acestei situații, Klaus nu șovăie să răspundă: „continuăm lupta pentru revendicări... securitatea muncii înaintea cărbunelui, săptămîna de lucru de 40 de ore".

Reporterul italian Paolo Brascaglia ne împărtășește în următoarea pagină cîteva aspecte din munca istovitoare a tinerelor fete muncitoare de la uzinele textile „Bellora" din Italia. In timp ce presa occidentală prezintă mecanizarea în culori roze ca ceva care „va înlocui oboseala mușchilor", tinerele muncitoare de la uzinele textile mai sus amintite nu o văd deloc atrăgătoare. Pe propria lor piele simt ce înseamnă mecanizarea muncii în sistemul capitalist. O muncitoare trebuie să supravegheze 24 de războaie deodată. Fiecare război are un numărător mecanic care înregistrează defectele țesăturilor, iar fiecare defect atrage după sine scăderea salariului. „Mecanizarea este o binefacere"? întreabă reporterul... Faptele vorbesc fără comentarii. Ritmul infernal a îngreunat mult munca lucrătoarelor.

De ce se caută tinere fete pentru industria textilă în țările capitaliste? Nu-i greu de răspuns. Pentru că femeile capătă un salariu mai mic, la aceeași muncă, decît bărbații. Aceasta a permis proprietarului acestei uzine, Pietro Bellora să obțină beneficii fabuloase. El plătește un salariu „normal" unei muncitoare care asigură o producție de patru ori mai mare decît normal... Iată de ce reporterul Paolo Brascaglia și-a intitulat notele sale: „Viața nu-i chiar atît de frumoasă".

Și totuși viața e frumoasă! Aceasta o afirmăm noi, tinerii din țările în care exploatarea a rămas doar un vis urît, apus pentru totdeauna. O afirmăm noi și o afirmă însăși viața. Pe o pagină dublă a revistei „Tineretul lumii" ne apare o fotografie înfățișind construcția modernă a unei fabrici. Este construcția modernă a uneia din numeroasele noi întreprinderi ridicate în țara noastră în anii puterii populare: Fabrica de Confecții „Gh. Gheorghiu-Dej". Impresionat de măreția ei a fost și un corespondent al ziarului american „New York Times", care ne-a vizitat țara, afirmînd că această fabrică este „probabil cea mai mare din lume" din sectorul confecțiilor. Despre ce să citești mai întîi? Despre condițiile minunate de muncă create lucrătoarelor? Despre mecanizarea muncii, sau despre preocupările tinerilor în timpul lor liber. Multe fapte pledează pentru afirmația că pentru omul muncii din patria noastră, ca și din celelalte țări socialiste munca este o chestiune de glorie și de onoare, că regimul democrat-popular n-are alte interese mai înalte decît fericirea și bunăstarea oamenilor muncii.



★

Vrei să afli cititorule care sînt aspirațiile prietenilor tăi de peste hotare? Deschide paginile revistei și vei afla, de pildă, că tineretul din Stuttgart — Germania occidentală — a ieșit pe străzile orașului pentru a protesta împotriva reînvierii Wermachtului hitlerist. Demonstrația s-a desfășurat sub următorul cuvînt de ordine: Banii noștri să fie folosiți pentru case, pentru cărți de studiu, pentru terenuri sportive! Nici un pfennig pentru cazărmi! E mai bine să dansezi decît să faci marșuri! E mai bine să trăiești decît să mori!".

Te interesează cititorule cum s-a născut cea de a șaptea artă — cinematograful? Vei afla în paginile revistei cîteva răspunsuri la întrebările tale. Vei afla cum a ajuns cinematograful să-și facă marșul său triumfal prin lume, cum a evoluat de-a lungul celor 60 de ani de existență.

Vei mai putea citi pasionat despre minunile medicinei sovietice în operația asupra inimii. Vei afla cum Katia Stepanova, o tînără sovietică a suportat o operație grea, care a redat-o vieții. Te vei opri de asemenea cu aceeași plăcere asupra discuțiilor purtate de tineri, prin corespondență, cu revista „Tineretul lumii", în legătură cu cel de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților care va avea loc în vara anului 1957 la Moscova.

In sfîrșit prietene vei citi în revistă propunerile multor tineri din lumea întreagă în legătură cu pregătirile acestui grandios Festival. Nu se poate să nu te simți ispitit să faci și tu o propunere. Indrăznește și așterne-o pe hîrtie. Redacția revistei „Tineretul lumii" cu sediul în Budapesta, VI — Benczur — utca 34, îți așteaptă cu plăcere propunerea. S-ar putea ca inițiativa ta să fie cotată printre cele mai bune! Și atunci o călătorie gratuită la Festival! Nu ar fi cel mai dorit dar pe care l-ai visat vreodată?

AL. ȘTEFANESCU

Festivalul internațional al filmului de la Karlovy Vary

Vineri, 13 iulie, se deschide la Karlovy Vary, R. Cehoslovacă, cel de al IX-lea Festival internațional al filmului.

La primul Festival internațional care a avut loc acum zece ani la Karlovy Vary, au participat cineaști din 7 țări. La actualul Festival internațional al filmului participă aproape 40 de țări printre care Anglia, Argentina, Australia, Belgia, Canada, R. Cehoslovacă, R. P. Chineză, Franța, Grecia, India, R.P.F. Iugoslavia, Japonia, Mexic R.P. Polonă, R. P. Romînă, Statele Unite ale Americii, Suedia, R P. Ungară, U.R.S.S.

Pentru prima oară la festival sînt incluse în concurs filme pe ecran lat și cu sunet stereofonic.

Țara noastră va participa la cel de al IX-lea Festival internațional al filmului de la Karlovy Vary cu trei producții de scurt metraj: „La mere", în regia lui Manole Marcus și Iulian Mihu, filmul pentru copii „Fetița mincinoasă", în regia lui I. Popescu-Gopo, laureat al Premiului de Stat și filmul de desen animat „Tortul de ciocolată" în regia lui Pascal Radulescu.

Cu prilejul festivalurilor precedente de la Karlovy Vary, cinematografia romînească a fost distinsă cu o serie de premii. Astfel, filmul artistic „Mitrea Cocor", realizat după romanul cu același nume al lui Mihail Sadoveanu, a primit „Premiul luptei pentru progresul social", filmul „Pentru pace și prietenie" producție sovieto-romînă a obținut „Premiul prieteniei între popoare", documentarul „Viscolul" a primit „Premiul filmului de scurt metraj".

Delegația romînă la cel de al IX-lea Festival internațional al filmului de la Karlovy Vary, care a părăsit zilele trecute Capitala, este formată din Marin Stanciu, director general adjunct în Ministerul Culturii, conducătorul delegației, regizorul I. Popescu-Gopo, criticul Ov S. Crohmălniceanu, A. Mănoiu, Dorian Costin și A. Constantinescu.

(Agerpres)

Evenimente importante internaționale în viața tinerilor

Timișul — una din pitoreștile stațiuni climaterice de la poalele Bucegilor — va găzdui între 15 și 30 iulie două importante evenimente internaționale din viața tinerilor: seminarul internațional al tineretului muncitor, organizat sub egida Federației Mondiale a Tineretului Democrat și tabăra internațională studențească, organizată de Uniunea Internațională a Studenților și C.C. al U.T.M. Pînă acum și-au anunțat participarea la aceste două evenimente tineri din Belgia, R. P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, Danemarca, Ecuador, Elveția, Finlanda, Franța, R. D. Germană, Italia, Marea Britanie. Norvegia, Statele Unite ale Americii. Sînt așteptați să sosească și tineri din alte țări.

La seminarul internațional, tinerii muncitori participanți vor discuta despre „Viața tînărului muncitor în uzină" și „Legăturile internaționale între tinerii muncitori".

In programul de activitate al taberei vor figura prezentări de filme și spectacole artistice, întreceri sportive, focuri de tabără, excursii pe Valea Prahovei și Valea Timișului, vizitarea unor întreprinderi, instituții științifice și culturale, muzee, expoziții și alte manifestări. In cursul vizitelor la Orașul Stalin și în Capitală oaspeții vor avea întîlniri cu tineri muncitori și studenți din aceste orașe.

Scînteia tineretului — Sport — Scînteia tineretului

Jucătoarele echipei de handbal a R.P.R. — maestre emerite ale sportului

La Comitetul pentru cultură fizică și sport a avut loc joi seara festivitatea decernării titlului de maestră emerită a sportului celor 15 componente ale echipei reprezentative de handbal a R.P.R., care a cucerit titlul de campioană mondială.

In numele sportivilor din țara noastră și al Comitetului pentru cultură fizică și sport, tov. M. Bodnăraș, președintele C.C.F.S. a înmînat jucătoarelor insigna și carnetul de maestră emerită a sportului și a urat noi succese echipei feminine de handbal a R.P.R. De asemenea sportivele noastre au fost felicitate de tov. I. Circei, secretar al C.C. al U.T.M.

Au fost distinse cu titlul de maestră emerită a sportului următoarele jucătoare: Irina Nagy, Elena Jianu, Elena Pădureanu, Carolina Răceanu, Lucia Dobre, Victoria Dumitrescu, Aurelia Sălăgeanu, Aurora Popescu, Mora Windt, Josefina Ugron, Ana Stark, Ileana Colesnicov, Irina Günther, Magda Haberpursch și Maria Scheip.

(Agerpres)

Atleți romîni în Anglia

Joi dimineața a părăsit Capitala, plecînd în Anglia, un lot de atleți romîni care în zilele de 13 și 14 iulie vor participa la Londra la campionatele de atletism ale Marii Britanii. Delegația sportivilor romîni este alcătuită din: I. Soeter, I. Opriș, I. Wiesenmayer, I. Savel, Șt. Mihaly, C. Aioanei și T. Strzelbinscki.

Știri sportive

Stadionul Republicii din Capitală a găzduit joi după amiază întîlnirea internațională de handbal dintre echipele reprezentative masculine ale orașelor București și Budapesta. După un joc interesant, purtat într-un ritm foarte rapid, cu multe faze spectaculoase, întîlnirea s-a terminat la egalitate: 13—13 (9—7).

Joi după amiază s-a înapoiat în țară echipa reprezentativă feminină de handbal a R.P.R., care a repurtat un succes strălucit la cea de a doua ediție a campionatelor mondiale de handbal desfășurate în R.F. Germană. In întrecere cu cele mai bune formații din lume, reprezentativa R.P.R. a obținut victorii de mare răsunet, reușind să cucerească titlul de campioană mondială.

Informații

Joi seara a avut loc un cocktail oferit de Ministerul Culturii și Institutul romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea în cinstea colectivului Teatrului Național „I. L. Caragiale", care a participat recent la cel de al III-lea Festival internațional de artă dramatică de la Paris.

Au luat parte tovarășii: Constanța Crăciun, ministrul Culturii, M. Ralea, președintele I.R.R.C.S., I. Pas, prim locțiitor al ministrului Culturii, personalități ale vieții artistice, conducători ai instituțiilor de artă, artiști fruntași ai teatrelor din Capitală, reprezentanți ai presei.

★

La 12 iulie a părăsit Bucureștiul Josef Sedivy, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. Cehoslovace în R.P.R.

La aeroportul Băneasa, Josef Sedivy, a fost condus de Nicolae Zlatev, director ad-interim al protocolului Ministerului Afacerilor Externe, de personalul ambasadei R. Cehoslovace în frunte cu Milos Vojta, însărcinatul cu afaceri ad-interim, de șefii unor ambasade și legații acreditați la București, precum și de alți membri ai corpului diplomatic.

★

La invitația I.R.R.C.S., miercuri a sosit în Capitală Rada Todorova, președinta Comitetului de prietenie și relații culturale cu străinătatea din R.P. Bulgaria.

In aceeași zi, oaspetele a făcut o vizită la I.R.R.C.S., unde a fost primită de acad. Mihail Ralea, președintele Institutului.

(Agerpres)

SPECTACOLE

CINEMATOGRAFE: **Patria, Infrățirea între popoare, Elena Pavel, Doina, 1 Mai**: Chitarele dragostei; **Magheru, V. Alecsandri, I. C. Frimu, Alex. Sahia, Donca Simo, N. Bălcescu**: Amanții din Toledo; **Republica, Filimon Sîrbu, București, Gh. Doja, Miorița, Libertății**: Contele de Monte Cristo (seria I-a); **Maxim Gorki**: Vioara, Mărul cu merele de aur Dostoievski, La expoziția indiană din Delhi; **Timpuri Noi**: Expoziția agricolă unională, Ivanek al nostru; **Lumina**: Un pahar cu bere; **Central**: Ali Baba și cei 40 de hoți, complectare N. Grigorescu; **Victoria**: Bancnota de 1.000.000 lire sterline; **Tineretului**: Prietenia marilor popoare; **Alex. Popov, Flacăra**: Dragoste pierdută; **8 Martie**: Povestea uriașului din pădure; **Grivița**: Un pichet în munți; **Vasile Roaită**: Ordinul Ana. **Cultural**: A 12-a noapte; **Unirea**: Maxim Mincinună; **Const. David**: Carola Lamberti; **T. Vladimirescu**: Poemul pedagogic; **Arta**: Semne particulare. **Munca**: Spre țărmuri noi; **Carpați**: Pe răspunderea mea; **Moșilor**: Hamlet; **23 August**: Sciuscia; **Coșbuc**: Mîine va fi prea tîrziu; **Ilie Pintilie**: Călușeii; **Popular, M. Eminescu**: Popescu 10 în control, La mere; **Volga**: Ganga; **8 Mai**: Umbre în port; **Olga Bancic**: Melodii nemuritoare; **Aurel Vlaicu**: Saltanat.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.60.61. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".

STAS — 3452 — 52